

บทที่ 2

อิทธิพลของสงครามโลกครั้งที่หนึ่งต่อการสร้างนวนิยายสงคราม

การที่จะเข้าใจถึงอิทธิพลของสงครามที่มีต่อนวนิยาย ผู้อ่านต้องเข้าใจก่อนว่าสงครามมีอิทธิพลต่อนักเขียนอย่างไร เพราะนักเขียนที่เข้าร่วมสงครามย่อมได้รับอิทธิพลจากสงครามและนำมาถ่ายทอดไว้ในงานเขียนของตน ดังนั้นสิ่งแรกที่ควรศึกษาเพื่อเพิ่มความเข้าใจนวนิยายสงครามให้มากขึ้นคือ ชีวิตประวัติหรือภูมิหลังของนักเขียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสงคราม เพราะนักเขียนมักนำเหตุการณ์ที่ตนประสบมาเป็นวัตถุดิบในการสร้างเนื้อเรื่อง ฉาก และตัวละคร ซึ่งผู้วิจัยเรียกประสบการณ์นี้ว่าประสบการณ์ตรงของนักเขียน นอกจากนี้นักเขียนยังนำเหตุการณ์รอบข้างและบุคคลที่ตนพบในสงครามหรือในสังคมมาเป็นวัตถุดิบในการสร้างงานอีกประการหนึ่งด้วย ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าประสบการณ์ทั้งสองส่วนนี้เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างงานของนักเขียน ผู้วิจัยศึกษางานของนักเขียนสองคน คือ เออร์เนสต์ เฮมมิงเวย์ และ จอห์น คอส ปาสตอส และจากการศึกษาพบว่านักเขียนทั้งสองต่างได้รับแรงบันดาลใจมาจากอิทธิพลของสงครามโลกครั้งที่หนึ่งและสภาพสังคมหลังสงคราม

2.1 ภูมิหลังของนักเขียนที่มีอิทธิพลต่อการสร้างนวนิยาย

เออร์เนสต์ เฮมมิงเวย์ เป็นนักเขียนที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งในการเขียนนวนิยายสงคราม เพราะสามารถถ่ายทอดภาพของสงครามได้อย่างละเอียด ทั้งยังเสนอให้เห็นถึงสภาพจิตใจของคนยุคหลังสงครามที่ขาดกำลังใจเหนียวจิตใจ และต้องพบกับความสูญเสีย สาเหตุที่เฮมมิงเวย์เขียนงานเกี่ยวกับสงครามเพราะเขาเคยเป็นอาสาสมัครร่วมรบที่อิตาลีในช่วงสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง และได้รับบาดเจ็บจนต้องผ่าตัดที่หัวเข่า ประสบการณ์ที่เขาได้รับเป็นสิ่งที่เจ็บปวด และยังคงต้องทนเห็นความเลวร้ายของสงครามและความตายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เขาจึงถ่ายทอดสิ่งที่เห็นไว้ในงานเขียน

* ผู้วิจัยรวบรวมและเรียบเรียงภูมิหลังของเฮมมิงเวย์ จากหนังสือเรื่อง World Literature Criticism ของ James P. Draper และ In Love and War ของ Henrz S, Villard and James Nagel ส่วนประวัติของปาสตอสเรียบเรียงจาก World Literature Criticism ของ James P. Draper

ของตนเอง ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าสงครามโลกครั้งที่หนึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้เฮมมิงเวย์สร้างสรรค์นวนิยายสงครามที่มีชื่อเสียง คือ *A Farewell To Arms* และ *The Sun Also Rises* ออกมา

เฮมมิงเวย์เกิดเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม ค.ศ.1898 ที่เมืองโอ๊คแลนด์ในครอบครัวชนชั้นกลาง เขาสนใจวรรณคดีและการเขียนมาตั้งแต่เด็กจึงมีบทความลงในหนังสือประจำสัปดาห์ของโรงเรียน สมัยเด็กเฮมมิงเวย์ได้รับอิทธิพลจากพ่อที่ชอบตกปลา และล่าสัตว์ เมื่อเรียนจบชั้นมัธยมเขาไปทำงานให้กับหนังสือพิมพ์ Kansas City Star งานเขียนของเขาเริ่มแสดงให้เห็นถึงแนวคิดเรื่องความรุนแรงและความผิดหวัง เมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่หนึ่งและอเมริกาประกาศเข้าร่วมสงคราม เฮมมิงเวย์ไปเป็นอาสาสมัครหน่วยกาชาดสากลที่อิตาลีประจำอยู่หน่วยพยาบาลต้องทำงานช่วยเหลือทหารที่ได้รับบาดเจ็บจากสงคราม เขาเห็นทหารที่ได้รับบาดเจ็บส่งเสียงร้องด้วยความเจ็บปวด เห็นทหารที่ต้องตายไปเป็นจำนวนมาก แม้ตัวเองก็ได้รับบาดเจ็บที่ขาเพราะถูกสะเก็ดระเบิดของฝ่ายออสเตรียเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม ค.ศ.1918 จนต้องผ่าตัดเอาสะเก็ดระเบิดออก ซึ่งมีทั้งหมด 237 ชิ้น หลังจากนั้นเฮมมิงเวย์ก็กลับมารักษาตัวที่อเมริกา และได้รับเหรียญกล้าหาญจากกองทัพอิตาลีในฐานะช่วยเหลือเพื่อนที่ได้รับบาดเจ็บจากระเบิด เมื่อสงครามสงบ เขาแต่งงานและเดินทางไปยุโรปเพื่อเป็นนักเขียน ขณะอยู่ที่ปารีส เฮมมิงเวย์เขียนนวนิยายและเรื่องสั้นได้หลายเรื่อง หนึ่งในนั้นคือ *The Sun Also Rises* (1926) เฮมมิงเวย์ชอบที่จะอยู่ในปารีสมาก ดังจะเห็นได้จากการที่ฮอททเนอร์ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของเฮมมิงเวย์กล่าวว่า “สำหรับพจนานุกรมของเฮมมิงเวย์นั้น ระบุไว้แน่นอนที่เคียวว่าปารีสกับความสุกนั้นมีความหมายเป็นอย่างเดียวกัน” (ฮอททเนอร์, 2539: 61) แต่หลังจากนั้นไม่นานเฮมมิงเวย์ก็ออกจากปารีสไปอยู่ที่คีย์ เวสต์ เพราะหย่าขาดจากภรรยาคนแรกต่อมาจึงแต่งงานใหม่อีกครั้งหนึ่ง และเมืองคีย์ เวสต์ เป็นสถานที่ที่เฮมมิงเวย์เขียนเรื่อง *A Farewell To Arms* (1935) จนสำเร็จ กิจกรรมอย่างหนึ่งที่เขาชอบทำขณะอยู่ที่คีย์ เวสต์คือการตกปลาซึ่งเป็นกีฬาที่เขาชื่นชอบมาตั้งแต่เด็ก หลังจากนั้นเฮมมิงเวย์เข้าร่วมสงครามกลางเมืองของสเปน และเข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่สองในฐานะผู้สื่อข่าวสงคราม เฮมมิงเวย์มีผลงานออกมาอย่างต่อเนื่องทั้งนวนิยายและเรื่องสั้น ผลงานชิ้นที่มีชื่อเสียงมาก คือ *The Old Man and the Sea* (1952) ซึ่งเป็นงานที่ทำให้เฮมมิงเวย์ได้รับรางวัลโนเบลในปี 1954

สิ่งที่แสดงให้เห็นว่าเฮมมิงเวย์ให้ความสำคัญกับสงครามมีอยู่ตามประการ ประการแรก คือ การที่เฮมมิงเวย์เข้าร่วมสงครามถึง 3 ครั้ง ซึ่งแต่ละครั้งเขาก็ถ่ายทอดประสบการณ์ที่ได้รับมาไว้ในงานเขียน ประการที่สองคือ เฮมมิงเวย์เคยกล่าวไว้กับพิตช์เจอร์รัลด์ถึงสาเหตุที่เขาให้ความสำคัญกับสงครามว่า “สงครามเป็นเรื่องที่ดีที่สุดสำหรับงานประพันธ์” (นพรัตน์ พันธุ์แสง,

2528: 6 อ้างถึง สก็อต คอนัลด์สัน , 1977 : 131-132) และประการที่สาม มีนักวิจารณ์หลายคนกล่าวถึงงานของเฮมมิงเวย์ว่ามีแรงบันดาลใจจากสงคราม เช่น โฟรฮอค กล่าวถึงงานที่เกี่ยวกับสงครามของเฮมมิงเวย์ว่า ความรุนแรงเป็นสาเหตุสำคัญสำหรับการเริ่มต้นงานเขียนของเฮมมิงเวย์ โดยมีความเจ็บปวดและสงครามที่ทาลายล้างชีวิตผู้คนเป็นแรงกระตุ้นอารมณ์ในการเขียนของเขา การเขียนเรื่องสงครามถือเป็นงานที่ทำทนายนักประพันธ์ยิ่ง เฮมมิงเวย์ก็คิดเช่นกัน (นพรัตน์ พันธุ์แสง, 2528: 6 อ้างถึง, 1958: 166-188) จากทั้งหมดที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่าสงครามมีอิทธิพลต่องานเขียนของเฮมมิงเวย์ เห็นได้จากเรื่อง *A Farewell To Arms*, *The Sun Also Rises*, *For Whom The Bell Tolls* เป็นต้น ซึ่งเฮมมิงเวย์มักสร้างให้สงครามเข้ามามีอิทธิพลต่อตัวละคร เหตุการณ์ และแนวคิด ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าเฮมมิงเวย์เป็นนักเขียนเกี่ยวกับสงครามอย่างแท้จริง

ส่วน จอห์น คอส ปาสสอสเป็นนักเขียนที่ถ่ายทอดสังคมของอเมริกาได้อย่างละเอียดจนเป็นที่ยอมรับว่าเป็นนักเขียนแนววิจารณ์สังคม ปาสสอสเกิดเมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม ค.ศ. 1896 ในตระกูลมั่งมีที่ย้ายมาจากโปรตุเกส หลังเรียนจบจากมหาวิทยาลัยเวิร์คเป็นช่วงที่เกิดสงครามโลกครั้งที่ 1 ปาสสอสจึงสมัครเป็นคนขับรถพยาบาลของหน่วย Norton - Harjes ของฝรั่งเศส ระหว่างการเดินทางก่อนถึงแนวรบ เขาเห็นสภาพบ้านเมืองที่ได้รับความเสียหายจากสงคราม และสัมผัสกับสงครามที่รุนแรงและโหดร้าย ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้เขาเขียนเรื่อง *One Man's Initiation - 1917* (1920) ต่อมาเข้าไปเป็นอาสาสมัครที่หน่วย American Red Cross Ambulance Corps ที่ อิตาลี แต่เขาถูกปลดออกจากกองทัพในปี 1918 เพราะมีความคิดต่อต้านสงคราม ด้วยความช่วยเหลือจากป้าจึงทำให้เขากลับเข้าร่วมสงครามอีกครั้งในหน่วย U.S. Army Medical Corps จนกระทั่งสงครามเลิกในปี 1919 จากประสบการณ์ที่เข้าร่วมสงครามส่งผลให้ปาสสอสเขียนเรื่อง *Three Soldiers* (1921) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับทหารที่เข้าไปทำสงครามและพบว่าสงครามมีแต่ความเลวร้าย หลังงานตีพิมพ์ออกไปมีคนจำนวนมากให้ความสนใจนวนิยายเรื่องนี้จนทำให้ปาสสอสเริ่มมีชื่อเสียงในฐานะนักเขียนนวนิยายสงคราม โดยมีแนวคิดโดดเด่นเรื่องการต่อต้านสังคมและสงครามปรากฏอยู่ในนวนิยายเรื่องนี้ด้วย ในปี 1920 ปาสสอสเดินทางไปยุโรป และเข้าร่วมกับกลุ่ม The New Playwrights Theatre ซึ่งเป็นกลุ่มละครแนวทดลองเชิงซ้าย งานเขียนในช่วงนี้จึงเน้นไปที่การวิพากษ์วิจารณ์สังคมทุนนิยมและการเมืองระบอบประชาธิปไตยของอเมริกา เช่น *Airways, Inc.* (1928) และ *Fortune Heights* (1933) ในปี 1927 เขาถูกจับเข้าคุกเพราะร่วมประท้วงในคดี แชคโค - แวนเซทติ ซึ่งเป็นคดีเกี่ยวกับแรงงานชาวอิตาลีสองคนที่ถูกจับในข้อหาฆ่าคนตาย ปาสสอสเห็นว่าเขาทั้งคู่เป็นเพียงผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้นจึงอยากให้ศาลยกเลิกคำตัดสินประหารชีวิต คำประท้วงของเขาไม่เป็นผลเนื่องจากแรงงานทั้งสองถูกประหารชีวิต เหตุการณ์นี้ยัง

ทำให้ปาสตอสไม่เชื่อว่าจะมีความยุติธรรมอยู่ในสังคมนวมทั้งมีแนวคิดต่อต้านรัฐบาลและระบบศาล (Andrew Hook ,1974 : 111) ระหว่างปี 1920 – 1930 ปาสตอสเขียนงานออกมามีลักษณะเอียงซ้าย ในปี 1928 เขามีโอกาสไปที่สหภาพโซเวียตเพื่อศึกษาสภาพความเป็นอยู่ของแรงงานเหมืองระหว่างอยู่ที่สหภาพโซเวียตปาสตอสมีปัญหากับพรรคคอมมิวนิสต์จึงไม่ลงรอยกันและไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับพรรคอีกทั้งยังไม่ไว้ใจระบบคอมมิวนิสต์อีกต่อไป หลังจากนั้นก็มีผลงานเรื่อง *U.S.A.* ซึ่งเป็นงานที่แสดงให้เห็นถึงความฝันที่ล้มเหลวของคนอเมริกันที่คาดหวังว่าอเมริกาจะเป็นประเทศที่ร่ำรวย ทุกคนมีงานทำและไม่มีความยากจน งานชิ้นนี้เป็นงานที่สะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมเศรษฐกิจ หลังสงครามของอเมริกา หลังจากนั้นเขามีผลงานเป็นบันทึกประวัติศาสตร์ทางสังคมอเมริกาอีกหลายเล่ม เช่น *Number One (1943)* และ *The Grand Design (1949)* และ *Midcentury (1961)* นวนิยายเรื่องสุดท้ายเป็นเรื่องการทุจริตของสหภาพแรงงานซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็นงานที่ดีและมีชื่อเสียง จากงานเขียนของปาสตอสจะเห็นได้ว่าปาสตอสเป็นคนที่ให้ความสำคัญกับสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง เขาเป็นนักเขียนที่วิจารณ์สังคมศตวรรษที่ 20 อย่างตรงไปตรงมาจนได้รับยกย่องว่าเป็นนักเขียนและผู้บันทึกเหตุการณ์ชีวิตของอเมริกันในศตวรรษที่ 20 ได้อย่างละเอียด

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วว่าแฮมมิงเวย์และปาสตอสเข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง นักเขียนทั้งสองจึงเห็นเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสงครามซึ่งนักเขียนทั้งสองต้องการให้ผู้อ่านรับรู้ หรือเห็นสิ่งที่เขาประสบจึงนำประสบการณ์นั้นมาถ่ายทอดไว้ในนวนิยายโดยเสนอผ่านองค์ประกอบของนวนิยายด้าน เนื้อเรื่อง ฉาก เหตุการณ์ และตัวละคร

2.2 แรงบันดาลใจจากสงครามและสังคมที่ส่งผลต่อการสร้างนวนิยาย

แรงบันดาลใจของนักเขียนทั้ง 2 คนมาจากประสบการณ์ของตนเองทั้งด้านสงครามและสังคม ซึ่งผู้วิจัยแบ่งแรงบันดาลใจออกเป็น 2 ส่วน คือ แรงบันดาลใจจากประสบการณ์ตรงของนักเขียน ซึ่งหมายถึง นักเขียนได้เข้าไปสัมผัสหรือเข้าไปมีส่วนร่วมด้วยเรื่องหรือเหตุการณ์นั้นด้วยตนเองมิใช่การเห็นหรือได้ยินได้ฟังมา ส่วนแรงบันดาลใจอีกประการหนึ่งเกิดจากการที่นักเขียนได้พบเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมและเห็นบุคคลในสังคมซึ่งนักเขียนคิดว่ามีความสำคัญเพียงพที่จะนำมาถ่ายทอดไว้ในงานของตนเอง ผู้วิจัยเรียกแรงบันดาลใจส่วนหลังนี้ว่า แรงบันดาลใจจากการได้พบเห็นเหตุการณ์หรือคนในสังคม แฮมมิงเวย์และปาสตอสนำแรงบันดาลใจทั้ง 2 ส่วนนี้มาสร้างนวนิยายและมีอิทธิพลในเนื้อเรื่อง ตัวละคร และฉาก

2.2.1 แรบบันดาลใจจากประสบการณ์ตรงของนักเขียนที่มีในเนื้อเรื่อง

เรื่อง *A Farewell To Arms* ของเฮมมิงเวย์มีส่วนเกี่ยวข้องกับสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ในช่วงที่อิตาลีกำลังรบกับออสเตรียซึ่งเฮมมิงเวย์ได้เข้าร่วมรบด้วย ช่วงปี 1918 เฮมมิงเวย์ประจำอยู่บริเวณแม่น้ำเปียฟ (Piave) ตอนแรกเฮมมิงเวย์อยู่หน่วยกาชาดมีหน้าที่ส่งเครื่องอุปโภคบริโภคให้กับทหารอิตาลีตามสนามเพลาะ เช่น บุหรี่, อาหาร ระหว่างปฏิบัติหน้าที่เฮมมิงเวย์ได้รับบาดเจ็บจากสะเก็ดกระบอกของฝ่ายออสเตรียจึงถูกนำตัวส่งโรงพยาบาลที่เมืองมิลาน และได้รับการผ่าตัดเอาสะเก็ดกระบอกออกจากขา ในโรงพยาบาลเมืองมิลานนี้เองที่ทำให้เฮมมิงเวย์พบกับพยาบาลสาวลูกครึ่งอังกฤษ-เยอรมัน จนกลายเป็นความรัก เธอมีชื่อว่า แอคนเนส ฟอน คูโรสกี (Agnes von Kurowsky) ทั้งคู่สนิทสนมกันเพราะแอคนเนสมีหน้าที่ดูแลและพยาบาลเฮมมิงเวย์ขณะพักรักษาตัว หลังจากอาการดีขึ้นเฮมมิงเวย์ย้ายไปอยู่ที่หน่วยรถพยาบาล รับผิดชอบนำอาหารบาดเจ็บจากสถานีพยาบาล ไปยังสถานีจ่ายเพื่อแยกแยะทหารแต่ละคนว่าจะถูกส่งไปที่โรงพยาบาลใด ส่วนแอคนเนสถูกส่งไปประจำที่แนวหน้า ทั้งคู่จึงต้องแยกจากกัน หลังจากนั้นเธอไปมีคนรักใหม่ เมื่อเฮมมิงเวย์กลับไปถึงแม่น้ำเปียฟเป็นช่วงที่ฝ่ายอิตาลีเสียเปรียบ หน่วยของเฮมมิงเวย์จึงได้รับคำสั่งให้ลอบซุ่มที่เมืองอูดีเน และไม่นานสงครามก็ยุติ

ชีวิตบางส่วนของเฮมมิงเวย์ขณะอยู่ในสงครามถูกจำลองไว้ในเรื่อง *A Farewell To Arms* แต่ก็มีบางตอนที่เฮมมิงเวย์เสริมจินตนาการเข้าไปเพื่อให้เรื่องสนุกขึ้น ส่วนที่เป็นจริงก็คือตัวละครเฮนรี่เป็นอาสาสมัครเข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่หนึ่งที่อิตาลี และมีหน้าที่ส่งเสบียงอาหารให้แก่ทหารอิตาลีชนระหว่างปฏิบัติหน้าที่เฮนรี่ และเพื่อนถูกสะเก็ดกระบอก จนต้องนำตัวส่งโรงพยาบาล จึงทำให้เฮนรี่มาพบกับพยาบาลสาวชาวอังกฤษชื่อ บาร์คเลย์ (Barkley) จนกลายเป็นความรัก เมื่อเฮนรี่อาการดีขึ้นจึงกลับไปปฏิบัติหน้าที่ต่อจนได้รับคำสั่งให้ย้ายหน่วยไปที่อูดีเน ส่วนบาร์คเลย์ย้ายไปประจำที่โรงพยาบาลอื่น นอกจากนี้ยังมีส่วนที่เฮมมิงเวย์แต่งเพิ่มเข้ามาคือ เรื่องความรักระหว่างเฮนรี่และบาร์คเลย์ตอนที่ทั้งคู่หนีไปอยู่สวิสเซอร์แลนด์ด้วยกันอย่างมีความสุข และตอนที่บาร์คเลย์คลอดลูกตาย ในส่วนพฤติกรรมของเฮนรี่ที่เพิ่มเข้ามาคือ ตอนที่เฮนรี่ตัดสินใจหนีทัพ

จากเนื้อเรื่องของ *A Farewell To Arms* สะท้อนให้เห็นว่าเฮมมิงเวย์ได้นำประสบการณ์ชีวิตส่วนหนึ่งของตัวเองขณะอยู่ในสงครามเข้ามามีอิทธิพลต่อนวนิยายที่ตนเขียนขึ้น เช่น เรื่องความรัก และการสู้รบที่แม่น้ำเปียฟ

ส่วนเรื่อง *The Sun Also Rises* มีเนื้อเรื่องเกี่ยวข้องกับชีวิตของเฮมมิงเวย์ช่วง ค.ศ.1925-1926 ช่วงนั้นเฮมมิงเวย์ไปใช้ชีวิตที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศสเพราะต้องการใช้ปารีสเป็นที่พักและลงมือเขียนนวนิยายอย่างเอาจริงเอาจัง เฮมมิงเวย์นำประวัติและประสบการณ์ของตนเอง ช่วงที่อยู่ในฝรั่งเศสมาใส่ไว้ในนวนิยายเรื่องนี้ คังเช่นในเนื้อเรื่องจะเห็นว่าหลังสงครามสงบมีตัวละครกลุ่มหนึ่งมาใช้ชีวิตอยู่ที่ประเทศฝรั่งเศสและหลังจากนั้นตัวละครกลุ่มนี้เดินทางไปเที่ยวเทศกาลสู้วัวที่เมืองแพมโปนา ประเทศสเปน เหมือนกับที่เฮมมิงเวย์และเพื่อน ๆ ไปอยู่ที่ฝรั่งเศส แล้วเคยเดินทางไปดูเทศกาลสู้วัวที่ประเทศสเปนเมื่อเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1925 ตัวเฮมมิงเวย์เองไปดูการสู้วัวที่จัดขึ้นถึงเจ็ดวันเจ็ดคืนและไปพบกับนักสู้วัวที่เก่งและมีชื่อเสียงในขณะนั้น คังนั้นเมื่อเฮมมิงเวย์ลงมือเขียนนวนิยายเรื่องนี้จึงแต่งให้กลุ่มตัวละครที่กล่าวถึงข้างต้นไปพบกับนักสู้วัวที่ชื่อ โรมีโรซึ่งพร้อมที่จะสู้กับวัวคัวยที่โตโตและกล้าหาญ ส่วนพฤติกรรมและความคิดต่างๆ ของตัวละคร เฮมมิงเวย์แต่งขึ้นมาจากจินตนาการของตัวเอง

เรื่อง *One Man's Initiation-1917* มีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตของปาสตอสช่วงปี 1917 หลังจากปาสตอสเรียนจบจากมหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ด เขาสมัครเป็นอาสาสมัครช่วยสงครามกับหน่วย Norton-Harjes ซึ่งเป็นหน่วยพยาบาลของอเมริกาที่ไปปฏิบัติงานในฝรั่งเศส บริเวณแนวรบด้านตะวันตกตอนเหนือของฝรั่งเศส ปาสตอสมีหน้าที่ขนย้ายคนเจ็บออกจากสนามรบและนำไปส่งที่สถานีสถาพยาบาลเบื้องต้น ปาสตอสเห็นภาพความเสียหายของหมู่บ้านที่ถูกทำลายเพราะสงคราม และเห็นโบสถ์แบบกอธิคถูกทำลายโดยระเบิดของฝ่ายเยอรมัน ปาสตอสนำทั้งสองเหตุการณ์มาใส่ไว้ในเนื้อเรื่อง โดยถ่ายทอดเหตุการณ์ที่ประสบมาผ่านตัวละครเอกชื่อมาร์ติน กล่าวคือ หลังจากที่มาร์ตินเรียนจบจากมหาวิทยาลัยเป็นช่วงที่เกิดสงครามโลก เขาจึงสมัครเป็นทหารประจำหน่วยพยาบาล Norton-Harjes ระหว่างการเดินทางก่อนถึงแนวหน้า มาร์ตินเห็นหมู่บ้านที่ถูกทำลายจนแทบจะกลายเป็นเมืองร้าง เมื่อไปถึงแนวหน้ามาร์ตินมีหน้าที่เคลื่อนย้ายทหารที่ได้รับบาดเจ็บออกจากสนามรบและนำตัวไปส่งที่สถานีสถาพยาบาล มาร์ตินปฏิบัติหน้าที่อยู่พักหนึ่งหลังจากนั้นจึงได้หยุดพักก่อน เขาและเพื่อนๆ ไปกินกาแฟที่ร้านซึ่งตั้งอยู่หน้าโบสถ์ ระหว่างเดินกลับค่ายพัก มาร์ตินได้ยินเสียงเครื่องบินและเห็นระเบิดถูกทิ้งลงมาจากเครื่องบินตกลงบริเวณยอดโบสถ์ซึ่งทำให้โบสถ์เสียหายไปเกือบครึ่งหนึ่ง หลังเสียงระเบิดเจ็บบลงมาร์ตินจึงรีบเดินกลับหน่วย จากตัวอย่างที่ยกมาสะท้อนให้เห็นว่า ปาสตอสนำเหตุการณ์ส่วนหนึ่งของตัวเองช่วงที่อยู่ในหน่วย Norton-Harjes มาสร้างเป็นนวนิยายเรื่อง *One Man's Initiation - 1917* หรืออาจกล่าวได้อีกว่านวนิยายสงครามเรื่องนี้เป็นภาพจำลองช่วงชีวิตการเป็นทหารของปาสตอส

เรื่อง *Three Soldiers* ก็มีส่วนสัมพันธ์กับชีวิตของปาสตอสเช่นกัน คือในช่วงปี 1918-1919 ซึ่งเป็นช่วงที่สงครามโลกใกล้สงบปาสตอสยังคงอยู่ในสงครามแต่ย้ายจากหน่วย *Norton-Harjes* มาประจำหน่วย *American Red Cross Ambulance* ที่อิตาลี เนื่องจากขณะนั้นอิตาลีตกเป็นฝ่ายเดียวเปรียบจึงมีทหารได้รับบาดเจ็บเพิ่มขึ้น ทำให้เจ้าหน้าที่พยาบาลมีจำนวนไม่พอกับคนเจ็บ จึงต้องขอกำลังเสริมมาช่วยในหน่วยพยาบาล ขณะที่ปาสตอสอยู่ในหน่วยนี้เขามีหน้าที่รับผิดชอบหน่วยรถพยาบาลและนำคนเจ็บออกจากสนามรบไปส่งยังสถานีพยาบาล หลังจากสงครามสงบปาสตอสเตรียมตัวไปเรียนศิลปะซึ่งเป็นสิ่งที่เขาชื่นชอบมากที่สุดที่ซอร์บอน (Sorbonne) จากประวัติและประสบการณ์ของปาสตอสที่กล่าวมาข้างต้นถูกถ่ายทอดไว้ในเนื้อเรื่องของนวนิยายสงครามเรื่อง *Three Soldiers* ผ่านชีวิตของตัวละครเอกชื่อแอนดริว กล่าวคือ เมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่หนึ่งแอนดริวเข้ามาเป็นทหารในหน่วย *American Red Cross Ambulance* มีหน้าที่นำคนเจ็บออกจากสนามรบจึงเห็นคนตาย และภัยของสงครามที่มีต่อมนุษย์ แอนดริวจึงเป็นตัวละครที่มีความคิดต่อต้านสงครามและอยากให้สงครามสงบโดยเร็วเพราะจะได้หลุดพ้นจากหน้าที่ความรับผิดชอบที่เขาไม่เต็มใจทำ นอกจากสงครามจะเป็นสาเหตุที่ทำให้แอนดริวอยากหลุดพ้นจากการเป็นทหารยังมีอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้แอนดริวอยากให้สงครามยุติ นั่นคือแอนดริวต้องการเป็นนักแต่งเพลงตามความใฝ่ฝัน ดังนั้นเมื่อสงครามสงบแอนดริวจึงขออนุญาตกองทัพไปเรียนต่อต้านดนตรีที่ซอร์บอน จากเหตุการณ์ที่ยกมาข้างต้นชี้ให้เห็นว่าปาสตอสนำความใฝ่ฝันและประวัติส่วนหนึ่งในชีวิตขณะเป็นทหารที่อิตาลีมาใส่ไว้ในนวนิยายเรื่องนี้

เรื่อง *U.S.A* มีความสัมพันธ์กับภูมิหลังของปาสตอสเช่นกัน ซึ่งความสัมพันธ์นี้มีทั้งด้านชีวิตการเป็นทหารและชีวิตในส่วนที่มีบทบาทในสังคม ประการแรก ชีวิตการเป็นทหารของปาสตอสมีอิทธิพลต่อเนื้อเรื่อง *U.S.A* คือ ปาสตอสนำช่วงชีวิตที่ตนเองอยู่ในหน่วย *American Red Cross Ambulance* มาถ่ายทอดไว้ในส่วนของเนื้อเรื่อง ขณะที่ปาสตอสอยู่ที่หน่วยนี้มีหน้าที่เคลื่อนย้ายคนเจ็บออกจากแนวหน้าจึงได้เห็นว่ามีส่วนคนมากมายที่ต้องตายเพราะสงครามทำให้ปาสตอสมีความคิดต่อต้านสงครามจึงส่งจดหมายเล่าให้เพื่อนฟังว่าสงครามทำให้ผู้ถูกปกครองหรือทหารชั้นผู้น้อยต้องทนฟังคำสั่งปาสตอสไม่เคยชินกับการถูกออกคำสั่ง นอกจากนี้เขายังไม่ชอบกฎระเบียบและวินัยของทหาร (Robert C. Rosen, 1981 : 9) เมื่อปาสตอสถูกจับได้ว่าต่อต้านสงครามและต่อว่ากองทัพจึงถูกส่งกลับอเมริกา แต่ปาสตอสได้กลับมาเป็นทหารอีกครั้งสังกัดหน่วย *U.S. Army Medical Corps* ประจำอิตาลี ระหว่างการเดินทางบนเรือปาสตอสได้รับมอบหมายให้นำเศษชิ้นส่วนอวัยวะของทหารที่ถูกตัดทิ้งเพราะถูกระเบิดจากสงครามไปทิ้ง ซึ่งเหตุการณ์ที่ปาสตอสพบเป็นเหตุการณ์เดียวกับที่คิด ตัวละครในเรื่อง *U.S.A*. พบเช่นกัน กล่าวคือ ในขณะที่คิดเป็นทหารที่

หน่วย American Red Cross Ambulance ประจำอยู่หน่วยรถพยาบาลมีหน้าที่นำทหารบาดเจ็บขึ้นรถเพื่อนำไปส่งยังสถานีพยาบาล เขาได้พบว่าสงครามทำให้มนุษย์พบกับความสูญเสียจึงเกิดความคิดต่อต้านสงคราม หลังจากนั้นจึงเขียนจดหมายไปเล่าให้เพื่อนฟังว่าสงครามทำให้เขาไม่เชื่อในพระเจ้าและผู้มีอำนาจพยายามบังคับให้ผู้ถูกปกครองทำตามกฎระเบียบที่ตนตั้งไว้ (Dos Passos , 1932 : 173) เมื่อกองทัพรัฐจึงส่งตัวคิกกลับอเมริกา แต่มีผู้มีอำนาจในรัฐบาลช่วยเหลือให้คิกกลับเข้ามาเป็นทหารอีกครั้งที่หน่วย U.S. Army Medical Corps และระหว่างช่วงพัก หัวหน้าสั่งให้คิกนำอวัยวะของพวกทหารที่ได้รับบาดเจ็บจากสงครามไปทิ้ง คิกรู้สึกขยะแขยงและสะอิดสะเอียนที่เห็นชิ้นส่วนของมนุษย์ซึ่งเปรอะเปื้อนไปด้วยเลือด แต่เขาก็ต้องปฏิบัติเพราะเป็นหน้าที่

นอกจากนี้ในเรื่อง *U.S.A.* ยังมีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม และแนวคิดเรื่องแรงงานถูกเอาเปรียบ เห็นได้จากสองเหตุการณ์ดังนี้ เหตุการณ์แรกเกิดขึ้นเมื่อ ค.ศ.1927 ปาสตอสเข้าไปมีส่วนประท้วงกรณีแรงงานชาวอิตาลี 2 คน คือ ซัคโค และแวนเซตติ (Sacco and Vanzetti) ที่ถูกจับข้อหาฆ่าคนตายและถูกตัดสินประหารชีวิต แต่ปาสตอสเห็นว่าแรงงานทั้งสองถูกตัดสินรุนแรงเกินกว่าเหตุเพราะหลักฐานที่ศาลมียังไม่พยานเพียงพอถึงขั้นประหารชีวิต (สมรนิติทัณฑ์ประภาศ , 2525 : 7) การประท้วงของปาสตอสและประชาชนคนอื่นๆ ไม่เป็นผลเพราะในที่สุดศาลยืนยันคำตัดสินเดิม ปาสตอสผิดหวังและคิดว่าศาลไม่มีความยุติธรรมจึงเดินขบวนประท้วงส่งผลให้เขาถูกจับเข้าคุก เหตุการณ์ที่สองเกิดขึ้นเมื่อปี 1928 ปาสตอสเดินทางไปโซเวียตได้เห็นการประท้วงของคนงานเหมืองเพื่อเรียกร้องค่าแรงงานจากนายจ้าง เหตุการณ์นี้ทำให้ปาสตอสเข้าใจว่าชนชั้นแรงงานถูกเอาเปรียบจากพวกนายทุน ทั้งสองเหตุการณ์ส่งผลต่อแนวคิดของปาสตอสว่าปัจเจกชนมักถูกสังคมทำร้ายโดยเฉพาะสังคมแบบอุตสาหกรรมส่งผลให้ปัจเจกชนระดับล่างของสังคมไม่ได้รับการยอมรับ และไม่สิทธิมีเสียง (Andrew Hook , 1974 : 104) เมื่อปาสตอสคิดว่าสังคมไม่ยุติธรรมอีกทั้งยังไม่มีความเท่าเทียมจึงทำให้เขามีความคิดต่อต้านสังคม เหตุการณ์ที่ปาสตอสพบมีผลต่อพฤติกรรมของตัวละครเห็นได้จากเหตุการณ์ที่ปาสตอสเข้าไปมีส่วนร่วมกับการประท้วงเพื่อเรียกร้องความยุติธรรมให้แรงงานชาวอิตาลีสองคนที่ถูกจับข้อหาฆ่าคนตาย ปาสตอสถ่ายทอดเหตุการณ์นี้ผ่านตัวละครชื่อแมรี่ แมรี่เป็นตัวละครที่ให้ความสำคัญกับแรงงานเพราะเห็นว่าแรงงานเป็นชนชั้นล่างของสังคมและมักถูกเอาเปรียบอยู่เสมอ แมรี่ร่วมประท้วงกับพวกผู้นำแรงงานหลายครั้ง เช่น ไปประท้วงให้กับคนงานโรงงานทอผ้า คนงานเหมือง และร่วมประท้วงคดีของ ซัคโค-แวนเซตติด้วยเช่นกัน สาเหตุที่แมรี่ประท้วงเพราะคิดว่าแรงงานทั้งสองไม่ได้รับความยุติธรรมจากศาลจึงอยากเรียกร้องความเป็นธรรมให้กับคนทั้งสอง

แต่แมรี่พบกับความผิดหวังเพราะศาลไม่ยกเลิกคำตัดสินประหารอีกทั้งกลุ่มผู้ประท้วงที่แมรี่อยู่ก็ตำรวจจับข้อหาก่อความไม่สงบ แต่แมรี่ไม่ถูกจับเพราะหนีได้ทันจะเห็นได้ว่าแมรี่มีพฤติกรรมที่คล้ายกับชีวิตจริงของปาสตอส

จากนวนิยายทั้ง 5 เรื่อง คือ *A Farewell To Arms*, *The Sun Also Rises*, *One Man's Initiation-1917*, *Three Soldiers*, *U.S.A.* ซึ่งจัดได้ว่า นวนิยายทุกเรื่องได้รับอิทธิพลจากสงครามโลกครั้งที่หนึ่งของนักเขียนทั้งสองที่เข้าร่วมสงครามคือ และอิทธิพลจากสภาพสังคมหลังสงคราม

2.2.2 แรงบันดาลใจจากประสบการณ์ตรงของนักเขียนที่มีในฉาก

ฉากสงครามและเหตุการณ์ที่ปรากฏในนวนิยายสงครามเรื่อง *A Farewell To Arms*, ของเฮมมิงเวย์ และ *One Man's Initiation-1917*, *Three Soldiers* ของปาสตอสส่วนมากเป็นฉากที่เกิดขึ้นจริงในสงคราม และเป็นฉากที่นักเขียนทั้งสองเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย เช่น ฉากการรบบริเวณตอนเหนือของฝรั่งเศสที่ปรากฏในเรื่อง *One Man's Initiation-1917*, *Three Soldiers*

จากประวัติของเฮมมิงเวย์เขาเคยเป็นอาสาสมัครไปรบที่อิตาลี ซึ่งเป็นบริเวณที่อิตาลีปะทะกับออสเตรีย ฉากที่เฮมมิงเวย์ใส่ไว้ในนวนิยายเรื่อง *A Farewell To Arms* เป็นฉากจริงที่เขาเคยไปอยู่ เช่น ฉากที่เมืองคาโปเรโต ฉากที่แม่น้ำเปียฟ ซึ่งฉากเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบของสงครามที่มีต่อมนุษย์และทรัพย์สิน เห็นการสู้รบของทหารทั้งสองฝ่ายและเมื่อฝ่ายใดเสียเปรียบจึงต้องถอยทัพ ภาพการถอยทัพของทหารและประชาชนที่เดือดร้อนเพราะสงครามถูกถ่ายทอดไว้ในฉากของนวนิยายสงคราม

ฉากที่เฮมมิงเวย์เห็นยุทธวิธีการรบระหว่างอิตาลีและออสเตรีย

เมื่อเฮมมิงเวย์ไปถึงแนวรบด้านอิตาลีบริเวณแม่น้ำเปียฟเป็นช่วงที่ฝ่ายออสเตรียและฝ่ายอิตาลีกำลังตั้งกำลังรักษาพื้นที่ของตน และพยายามช่วงชิงพื้นที่บริเวณคอสะพานเพื่อกันมิให้อีกฝ่ายรุกกล้าเข้ามายังเขตที่ตนครองอยู่ ออสเตรียเป็นฝ่ายได้เปรียบเพราะมีชัยภูมิที่ดีกว่าเนื่องจากอยู่บนเขาและยังใช้ปืนกลหนักและการเคลื่อนไหวกองทัพของฝ่ายอิตาลี ฝ่ายอิตาลีจึงสร้างที่กำบังบริเวณฝั่งแม่น้ำเพื่อหลบวิถีกระสุนและระเบิด เหตุการณ์ที่เฮมมิงเวย์เห็นฝ่ายออสเตรียส่งปืนกลมาสอดแนมถูกถ่ายทอดผ่านสายตาของเฮนรี่ ดังนี้

The sun was going down and looking up along the bank as we drove I saw the Austrian observation balloons above the hills on the other side dark against the sunset. The road was screened because it was in sight of the Austrian across the river. Here at the brickyard we were sheltered from rifle or machine-gun fire by the river bank. (Hemingway, 1929 : 46–47)

ฉากที่เฮมมิงเวย์กำลังถอยทัพ

การรบระหว่างอิตาลีและออสเตรียยังคงดำเนินต่อไป แต่ส่วนใหญ่อิตาลีจะเป็นฝ่ายเสียเปรียบเพราะไม่สามารถยึดที่ตั้งสำคัญๆ ได้ เช่น ที่ซานกาเบรียล ที่เบนซิซซา การรบยืดเยื้อจากฤดูหนาวจนถึงฤดูใบไม้ร่วงก็ยังไม่สิ้นสุด หลังจากที่เฮมมิงเวย์ออกจากโรงพยาบาลเพราะเข้าไปผ่าตัดเอนไซม์ระเบิดออกจากขา เขาเดินทางกลับหน่วยที่โกริเซีย เฮมมิงเวย์พบว่าฝ่ายอิตาลีไม่สามารถจะต้านทานกำลังฝ่ายออสเตรียได้ ดังนั้นกองทัพจึงสั่งให้หน่วยของเขาถอยทัพไปตั้งหลักที่อูดีเน การถอยทัพมีแต่ความลำบากเพราะมีคนอพยพย้ายถิ่นฐานหนีสงครามกันมาก ต่างคนต่างนำข้าวของสัมภาระติดตัวไป อีกทั้งฝนยังตกหนักจึงทำให้การเคลื่อนย้ายล่าช้า ประชาชนพากันลากเกวียนที่บรรทุกข้าวของมากมายไปตามทางที่เฉอะแฉะ ส่วนทหารก็ขบ بردังไปอย่างช้าๆ และขนสัมภาระส่วนตัว อีกทั้งอาวุธสงครามไปพร้อมกับขบวนของประชาชน ฉากการถอยทัพของเฮมมิงเวย์ถูกถ่ายทอดไว้ใน *A Farewell To Arms* โดยมีเฮนรี่ซึ่งเป็นตัวละครเอกของเรื่องเป็นผู้เล่าไว้ดังนี้

When we were out past the tanneries onto the main road the troops , the motor trucks , the horse-drawn carts and the guns were in one wide slow-moving column. We moved slowly but steadily in the rain. (Hemingway ,1929 : 194)

ฉากที่เฮมมิงเวย์ถูกสะเก็ดระเบิด

ในเรื่อง *A Farewell To Arms* เฮมมิงเวย์ยังได้ถ่ายทอดเหตุการณ์จริงที่เขาถูกสะเก็ดระเบิดของฝ่ายอิตาลีเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม ค.ศ.1918 เหตุเกิดเมื่อกระสุนปืนครกของฝ่ายออสเตรียตกและระเบิดใกล้ ๆ ตัวเขาขณะที่กำลังกินอาหารอยู่กับเพื่อน หลังเสียงระเบิดสงบลงเฮมมิงเวย์พบว่าตัวเองได้รับบาดเจ็บที่เข่าทั้งสองข้างและเพื่อนของเขาตายทันที 2 คน ส่วนอีกคนที่เหลือได้รับบาดเจ็บสาหัส เฮมมิงเวย์จึงแบกเพื่อนทหารที่ได้รับบาดเจ็บออกมาจากที่เกิดเหตุด้วยความลำบาก

เพราะเขาบาดเจ็บที่ขาอีกทั้งยังต้องวิ่งหลบกระสุนที่ฝ่าซออสตรีกำลังยิงใส่ อากาศของเซมมิงเวย์
 สาทัสขึ้นอีกเพราะระหว่างวิ่งหลบกระสุนเขาถูกยิงเข้าที่ข้อเท้าและหัวเข่าแต่ก็สามารถวิ่งหลบเข้าที่
 กำบังได้ หลังจากนั้นเซมมิงเวย์หมดสติไปทั้งๆ ที่ยังแบกเพื่อนอยู่บนบ่าซึ่งเซมมิงเวย์ไม่รู้ว่าเป็นเพื่อนที่
 ตัวเองแบกออกมานั้นตายไปนานแล้ว เหตุการณ์ที่เซมมิงเวย์พยายามช่วยเหลือเพื่อนในขณะที่เขา
 เองได้รับบาดเจ็บสาหัสทำให้เขาได้รับยกย่องว่าเป็นผู้กล้าหาญ กองทัพอิตาลีจึงมอบเหรียญ
 กล้าหาญให้ 2 เหรียญ คือ Croce al Merito di Guerra และ Medaglia d'Argento al Valore
 Militare แต่เซมมิงเวย์คิดว่าตนเองไม่ได้เป็นผู้กล้าหาญเพราะยังไม่รู้ตัวเลขว่าตัวเองได้ทำอะไรลง
 ไปแต่อาจเป็นเพราะความตกใจจึงแบกเพื่อนออกมา อีกเหตุผลที่เซมมิงเวย์คิดว่าตนเองไม่ได้เป็นผู้
 กล้าหาญเพราะขณะที่ถูกระเบิดไม่ได้เป็นช่วงการสู้รบแต่เซมมิงเวย์และเพื่อนๆ กำลังนั่งกินอาหาร
 กันอยู่ (เอ.อี. ฮอททเนอร์ แปลโดย ณรงค์ จันทร์เพ็ญ , 2539 : 12) เซมมิงเวย์ถ่ายทอดเหตุการณ์นี้
 ผ่านตัวละครเฮนรี่ เมื่อเฮนรี่ได้รับบาดเจ็บแต่เขายังพอมีสติจึงเห็นว่าพลาสติกที่ถูกสะเก็ดระเบิดจน
 ขาขาด เขาจึงพยายามแบกพลาสติกขึ้นบนบ่าขณะที่วิ่งหนีกระสุน แต่เซมมิงเวย์ได้เปลี่ยนแปลงรายละเอียด
 เกี่ยวกับเพื่อนที่ได้รับบาดเจ็บ กล่าวคือ ในชีวิตจริงเขาพบว่าเพื่อน 2 คนตายทันทีหลังจากถูก
 ระเบิด แต่ในนวนิยาย เฮนรี่พบว่าเพื่อนของเขาอีก 3 คน คือ มานรา กอร์ดินี และกาวัสซี ได้รับ
 บาดเจ็บแต่ไม่ตายและได้นำตัวส่งสถานพยาบาลเรียบร้อยแล้ว มีเพียงพลาสติกคนเดียวเท่านั้นที่ตาย
 เซมมิงเวย์ได้บรรยายเหตุการณ์ตอนที่เฮนรี่พยายามแบกพลาสติกออกมาจากที่เกิดเหตุดังนี้

I tried to get closer to Passini to try to put a tourniquet on the legs but I could not move. I tried again and my legs moved a little. I could pull backward along with my arms and elbows. Passini was quiet now. I sat beside him, undid my tunic and tried to rip the tail of my shirt. It would not rip and I bit the edge of the cloth to start it. Then I thought of his puttees. I had on wool stockings but Passini wore puttees. All the drivers wore puttees but Passini had only one leg. I unwound the puttee and while I was doing it I saw there was no need to try and make a tourniquet because he was dead already. (Hemingway , 1929 : 55)

ฉากที่ पासสอสเห็นทหารเยอรมันทำลาชโบสถ์

पासสอสเคยเข้าร่วมสงครามที่ฝรั่งเศสแถบแวร์ดังจึงถ่ายทอดจากบริเวณที่ตนเคยอยู่ไว้ในนวนิยายเรื่อง *One Man's Initiation -1917* หลังทำงานเสร็จ पासสอสและเพื่อนๆ ได้หยุดพัก

จึงชวนกันไปดื่มกาแฟที่ร้านแห่งหนึ่งซึ่งตั้งใกล้กับโบสถ์แบบกอริค กลุ่มของปาสตอสนั่งอยู่ที่ร้านกาแฟสักครู่จึงเดินทางกลับหน่วย ระหว่างทางเห็นทหารเยอรมันทิ้งระเบิดลงมาจึงรีบหลบเข้าที่กำบัง ปาสตอสตั้งใจสร้างเหตุการณ์ในนวนิยายให้ตรงกับสิ่งที่ตัวเองประสบมาโดยให้มาร์ตินและเพื่อนๆ เป็นผู้ประสบเหตุการณ์เช่นเดียวกับตน เหตุการณ์ที่ปาสตอสพบเมื่อครั้งอยู่ที่แวร์ดังถูกถ่ายทอดลงในนวนิยายเรื่อง *One Man's Initiation-1917* ผ่านสายตาของมาร์ติน

As they came back towards the front posts again, they found all the batteries along the road firing. The Air was a chaos of explosions that jabbed viciously into their ears, above the reassuring purr of the motor. (Dos Passos, 1922 : 83)

จากตัวอย่างฉากที่เฮมมิงเวย์และฉากที่ปาสตอสประสบต่างมาจากเหตุการณ์ในชีวิตจริงของนักเขียนทั้งสองคน ทั้งปาสตอสและเฮมมิงเวย์ต้องการถ่ายทอดสิ่งที่ตนประสบในสงครามให้ผู้อ่านรับรู้จึงเลือกฉากที่มีสงครามเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้นสงครามจึงมีอิทธิพลต่อฉากของนักเขียนทั้งสอง

2.2.3 แรงบันดาลใจจากประสบการณ์ตรงของนักเขียนที่มีอิทธิพลในตัวละคร

จากการที่นักเขียนเข้าร่วมสงครามทำให้ได้เห็นความเลวร้ายของสงครามเมื่อนักเขียนเห็นความเลวร้ายต่างๆ เหล่านี้จึงอยากถ่ายทอดให้ผู้อ่านได้รับรู้ถึงความ เป็นจริงที่เกิดขึ้นในสงคราม ด้วยการแต่งนวนิยายและใช้ตัวละครเป็นตัวแทนแสดงพฤติกรรมและความคิดที่ตนต้องการเสนอให้ผู้อ่านทราบ จากการศึกษานวนิยายสงครามทั้ง 3 เรื่อง คือ *A Farewell To Arms* ซึ่งแต่งโดยเฮมมิงเวย์ และ *Three Soldiers, One Man's Initiation - 1917* ของปาสตอส สามารถแบ่งประเภทของตัวละครที่มาจากประสบการณ์ตรงของนักเขียนได้ 3 ประเภทคือ ตัวละครที่เข้าร่วมสงครามและต่อต้านสงคราม ตัวละครที่แสวงหาหลักการดำเนินชีวิต และตัวละครที่เรียกร้องความยุติธรรมให้กับสังคม

2.2.3.1 ตัวละครที่เข้าร่วมสงครามและต่อต้านสงคราม

ตัวละครเฮนรี

เฮนรีตัวละครจาก *A Farewell To Arms* มีส่วนคล้ายกับเฮมมิงเวย์ตอนที่เฮมมิงเวย์เป็นทหารประจำอยู่อิตาลีที่แม่น้ำเปียพเฮมมิงเวย์มีหน้าที่แจกจ่ายอาหารหรือบุหรีให้กับทหารอิตาลีคนตามสนามเพลาะ วันหนึ่งขณะที่เฮมมิงเวย์กำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ก็ถูกกระเ็บคของฝ่ายทหารออสเตรีย

จนได้รับบาดเจ็บต้องผ่าตัดเอาเศษระเบิดออกถึง 237 ชิ้น หลังจากนั้นแฮมมิงเวย์ได้รับเหรียญกล้าหาญจากการอิตาลี 2 เหรียญ แต่แฮมมิงเวย์ไม่ภาคภูมิใจที่ได้รับเหรียญเพราะคิดว่าตนเองไม่ได้กล้าหาญแต่อย่างใด กลับโยนมันทิ้งลงในโถเศษเหล็ก (เอ.อี. สอทเซอร์ แพลโดซ ณรงค์ จันทรเพ็ญ, 2539: 76) จากเนื้อเรื่อง *A Farewell To Arms* เห็นชัดว่าพฤติกรรมของแฮมมิงเวย์ที่กล่าวถึงข้างต้นถูกถ่ายทอดไว้กับเฮนรีทั้งหมด กล่าวคือ ขณะที่เฮนรีกำลังปฏิบัติหน้าที่ก็ถูกสะเก็ดระเบิดของฝ่ายออสเตรีย จึงถูกนำตัวส่งเข้าโรงพยาบาลและผ่าตัดเอากระสุนออกจากขา ทางกรจึงมอบเหรียญกล้าหาญให้แก่เฮนรีคิดว่าตัวเองไม่สมควรได้รับเหรียญ เพราะขณะที่ถูกระเบิดไม่ได้สู้รบแต่กำลังนั่งทานอาหารอยู่

ตัวละครแอนดริว

แอนดริวตัวละครเอกเรื่อง *Three soldiers* ของปาสสอสมีส่วนคล้ายกับปาสสอสช่วงที่เป็นทหารอยู่อิตาลี กล่าวคือ ทั้งปาสสอสและแอนดริวจบจากมหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ด เข้าสงครามกับหน่วย U.S. Army Medical Corps ตอนอยู่ค่ายฝึกทหารทำความสะอาดโรงทหารและรับฟังคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเมื่อเข้าไปปฏิบัติงานที่แนวหน้าได้รับมอบหมายให้ลำเลียงทหารบาดเจ็บออกจากสนามรบไปส่งยังสถานพยาบาล ส่วนด้านความคิดต่อต้านสงครามของปาสสอส เริ่มจากตอนที่ปาสสอสอยู่ค่ายฝึกทหาร Camp Crane ปาสสอสรู้สึกที่ตัวเองไม่มีอิสระทางความคิด เพราะต้องทำตามคำสั่งอีกทั้งยังทำงานที่น่าเบื่อความคิดดังกล่าวไปปรากฏอยู่ในตัวของแอนดริวทำให้แอนดริวเป็นตัวละครที่ต่อต้านสงครามอย่างรุนแรงจนถึงขั้นอยากให้มีการปฏิวัติ จากคำพูดของแอนดริวหลาย ครั้งสะท้อนให้เห็นว่า แอนดริวเกลียดสงคราม เช่น ตอนที่แอนดริวบอกกับคริสฟีลด์ว่าเขาไม่อยากจะอยู่ในสงครามอยากให้สงครามสงบโดยเร็ว และตอนที่แอนดริวไม่อยากจะชู้ดทหาร เพราะถ้ายังสวมชุดทหารอยู่ก็เท่ากับว่าตัวเองยังมีส่วนร่วมในสงคราม แอนดริวมองว่าทุกคนรู้ถึงภัยของสงครามแต่ทำไมไม่มีใครหยุดทำสงคราม ตัวของแอนดริวเองก็ไม่อยากทำสงครามอีกต่อไปเพราะไม่ต้องการให้มีมือเปื้อนเลือด หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าแอนดริวไม่ต้องการฆ่าคนอื่นอีก จากความคิดและคำพูดของแอนดริวสะท้อนให้เห็นว่า แอนดริวเป็นตัวละครที่ต่อต้านสงคราม

ตัวละครมาร์ติน

ปาสสอสนำลักษณะบางส่วนในชีวิตของคนถ่ายทอดไว้กับมาร์ตินตัวละครเรื่อง *One Man's Initiation-1917* เริ่มจากทั้งปาสสอสและมาร์ตินจบจากมหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ด หลังเรียนจบเข้าเป็นอาสาสมัครหน่วย Norton-Harjes ตอนแรกมีหน้าที่ที่สำรวจแหล่งอาหารและที่ตั้งค่าย

ภายหลังจึงเปลี่ยนหน้าที่มาค้าเลี้ยงทหารบาดเจ็บออกจากสนามรบแล้วนำไปส่งที่สถานพยาบาล เหตุการณ์ที่ยืนยันได้ว่ามาร์ตินเป็นปาสซอส คือ เหตุการณ์ที่มาร์ตินพบครูใหญ่ที่แวร์ดิง

เหตุการณ์ที่ปาสซอสไปพบกับครูใหญ่และภรรยาเป็นเหตุการณ์เดียวกับที่มาร์ตินพบหลังจากที่มาร์ตินมาถึงที่ตั้งค่ายหลังแนวรบแวร์ดิง มาร์ตินออกสำรวจเส้นทางหาแหล่งอาหารจึงไปพบกับครูใหญ่และภรรยา ครูใหญ่บอกกับมาร์ตินว่าในปี 1914 ที่แวร์ดิงเสียชีวิตมาก สงครามทำลายบ้านเรือนของคนไปเกือบหมด ขณะที่กำลังคุ้ยขุดก็มีโรคทหารบรรทุกทหารฝรั่งเศสมาเค็มคั้นพวกทหารร้องเพลงเสียงดัง และเค็มเหล่านี้มาตลอด ภรรยาของครูใหญ่รู้สึกสงสารพวกทหารเหล่านั้น “Oh, the poor children!” said the old woman. “They know they are going to death.” (Dos Passos, 1922: 65) จะเห็นได้ว่าเหตุการณ์ที่ปาสซอสและมาร์ตินพบกับครูใหญ่เป็นเหตุการณ์ที่เหมือนกันมาก จึงกล่าวได้ว่าปาสซอสถ่ายทอดสิ่งที่เห็นและคำพูดที่ได้ยินมาไว้ในนวนิยายเรื่อง *One Man's Initiation-1917* อย่างละเอียด

ความคิดต่อต้านสงครามของปาสซอสเริ่มจากการที่ได้เห็นความรุนแรงและการรับฟังคำสั่งในสงครามจึงอยากให้สงครามยุติโดยคิดว่าการปฏิวัติจะทำให้สงครามสงบลงได้ ความคิดของปาสซอสถูกถ่ายทอดไว้ในความคิดของมาร์ติน กล่าวคือ เมื่อมาร์ตินเข้ามาสัมผัสกับสงครามจนได้พบว่าสงครามเป็นเรื่องเลวร้ายจึงเริ่มลังเลใจว่าตนเองจะยอมทนอยู่ในสงครามต่อไปหรือจะลุกขึ้นมาคัดค้านและปฏิวัติ มาร์ตินยังไม่พบคำตอบที่แน่นอนจนกระทั่งได้คุยกับกลุ่มทหารฝรั่งเศสที่คิดว่าการปฏิวัติจะช่วยให้สังคมดีขึ้นและไม่มีสงครามอีกต่อไป การพบกับทหารฝรั่งเศสครั้งนี้ทำให้มาร์ตินแน่ใจว่าการปฏิวัติจะช่วยให้สงครามยุติโดยเร็วและยังช่วยให้สังคมดีขึ้นอีกด้วย

ตัวละครคิก

นอกจากตัวละครที่ชื่อมาร์ติน และ แอนคริว จะมีส่วนที่คล้ายกับปาสซอส ช่วงที่ไปรบในฝรั่งเศสยังมีตัวละครชื่อคิกจากเรื่อง *U.S.A.* มีส่วนคล้ายกับชีวิตจริงปาสซอส จากประวัติของปาสซอสเขาเข้าร่วมสงครามและสังกัดหน่วยทหารถึง 3 หน่วย หน่วยแรกคือ Norton-Harjes ที่ฝรั่งเศส แต่ย้ายมาอยู่หน่วยที่ American Red Cross Ambulance Corps ที่อิตาลีเพราะช่วงนั้นอิตาลีกำลังเสียชีวิตเปรียบอบออสเตรียจึงต้องการกำลังทหารเข้ามาช่วย แต่ปาสซอสถูกส่งกลับไปอเมริกาเพราะมีความคิดต่อต้านสงครามเนื่องจากกองทัพไม่ต้องการทหารที่ต่อต้านสงคราม หลังจากนั้นได้กลับมาที่หน่วย U.S. Army Medical Corps ที่ฝรั่งเศสอีกครั้งหนึ่งเพราะได้รับการช่วยเหลือจากป้า คิกก็มีชีวิตเช่นเดียวกับปาสซอส เพราะคิกเริ่มต้นชีวิตการเป็นทหารจากหน่วย Norton-

Harjes ที่ฝรั่งเศส หลังจากนั้นย้ายมาอยู่ที่ American Red Cross Ambulance Corps และถูกจับได้ว่ามีความคิดต่อต้านสงครามจึงถูกส่งกลับอเมริกา หลังจากนั้นก็มีคนในรัฐบาลช่วยเหลือให้กลับเข้าร่วมสงครามแต่ต้องห้ามพูดถึงเรื่องการต่อต้านสงครามอีก ดิศจึงได้กลับเข้ามาอยู่ที่หน่วย U.S. Army Medical Corps

ปาสสอสยังได้ถ่ายทอดเหตุการณ์ที่เขาพบขณะอยู่ในสงครามไว้กับตัวละครดิค เห็นได้จากขณะที่ปาสสอสอยู่ที่แวร์ดัง เขาพบกับความลำบากในการทำงานเพราะฝนตกติดต่อกันตลอด 3 สัปดาห์ ถนนหนทางจึงเฉอะแฉะเต็มไปด้วยโคลนทำให้หน่วยรถพยาบาลของปาสสอสทำงานไม่สะดวก นอกจากนี้ปาสสอสยังเห็นสภาพหมู่บ้าน Erize - la - Petite ถูกสงครามทำลายดังที่ปาสสอสจดไว้ในสมุดบันทึกของเขาว่า ในวันที่ 3 สิงหาคมมีฝนตกหนัก หมู่บ้าน Erize ถูกทำลายด้วยกระสุนปืนใหญ่จนกลายเป็นเมืองที่ไม่สวยงาม พื้นดินเต็มไปด้วยโคลน รอยล้อรถ และ รอยเท้าของพวกทหารที่เดินเหยียบย่ำไปบริเวณแนวหน้า

August 3 rd

Rain Rain Rain—

Erize must have been a fairly unattractive town to begin with , but now , with half the houses mere shells full of rubble and muddy manure and the ground all about trampled to soup by crowds of troops and camion drivers ...(Dos Passos, 1921 : 11)

ซึ่งเหตุการณ์ที่มีฝนตกหนัก หมู่บ้านถูกทำลายจนแทบกลายเป็นเมืองร้างที่ปาสสอสพบ กลายมาเป็นเหตุการณ์ที่ดิคประสบในเรื่อง *U.S.A.* เช่นกัน

เหตุการณ์ที่ยืนยันได้ว่าปาสสอสมีความคิดต่อต้านสงครามเห็นได้จากขณะที่ปาสสอสอยู่ที่อิตาลีต้องคอยฟังคำสั่ง และทำตามผู้บังคับบัญชา ปาสสอสเกลียดการใช้อำนาจและรู้สึกลัวตัวเองเหมือนคนที่ถูกบีบเป็นรูปตามที่ต้องการ นอกจากนี้ปาสสอสคิดว่าการทำที่มนุษย์ต้องทำตามคำสั่งเป็นเรื่องเลวร้ายเพราะมนุษย์ไม่มีสิทธิที่จะใช้เงินธนาคารของตัวเอง เมื่อเขาไม่พอใจกองทัพจึงปาสสอสเขียนจดหมายไปเล่าให้เพื่อนชื่อแมคคอมพิงว่า สงครามเป็นเรื่องเลวร้ายและผู้ที่ปกครองควรมีสิทธิลุกขึ้นมาต่อต้านผู้ปกครอง แต่จดหมายของปาสสอสถูกตรวจก่อนส่งไปถึงเพื่อน เขาจึงถูกส่งตัวกลับไปอเมริกา

“ You can’t imagine,” he told McComb, “the simple and sublime amiability of the average American soldiers-Here is the clay for almost any moulding. Who is be the potter? That is great question.” (Robert C. Rosen , 1981 : 13)

แนวคิดต่อต้านสงครามของปาสตอร์มีอิทธิพลต่อความคิดของตัวละครดิค กล่าวคือดิคไม่ชอบทำงานที่ต้องรับฟังคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเพราะคิดว่าตัวเองไม่มีอิสระทางความคิด หรือถูกครอบงำความคิด อีกทั้งยังต้องใช้ชีวิตอยู่ในสนามเปลาะที่สกปรก ดิคก็อดใจจึงเขียนจดหมายไประบายให้ทรูโลว์ เพื่อนของเขาฟังว่าสงครามทำให้เขาไม่เชื่อในพระเจ้าอีกต่อไปและพวกที่มีอำนาจในกองทัพจะทำให้ทหารเป็นบ้าเพราะถูกกดดันมาก แต่จดหมายถูกตรวจพบก่อน ดิคจึงถูกส่งกลับอเมริกา

You must understand how it is “ war to end war” .I don’t believe in Christianity any more and can’t argue from that standpoint, but you do ,or at least Edwin does, and he ought to realize that in urging young men to go into this cockeyed lunatic asylum of war he’s doing everything he can to undermine all the principle and ideals he most believes in. (Dos Passos, 1932 : 173)

จากการศึกษาชีวประวัติของนักเขียนทั้งสองทำให้ทราบว่านักเขียนได้นำบางส่วนในชีวิตจริงที่ตนประสบในช่วงสงครามมาถ่ายทอดไว้ในตัวละครที่ตนต้องการ เหตุผลที่ทำเช่นนี้เพราะนักเขียนต้องการนำตัวละครมาเป็นตัวแทนทางการกระทำและทางความคิดของตน ดังนั้นจึงเรียกตัวละครเหล่านี้ว่าเป็นตัวละครที่เป็นตัวแทนของเฮมมิงเวย์ และเรียกแอนคริว มาร์ติน และดิคว่าเป็นตัวละครที่มาจากประสบการณ์ตรงของปาสตอร์

2.2.3.2 ตัวละครที่มีหลักในการดำเนินชีวิต

ก่อนที่จะเข้าใจถึงลักษณะของตัวละครเจด จากเรื่อง *The Sun Also Rises* ซึ่งเป็นตัวละครที่มีหลักในการดำเนินชีวิต จะต้องเข้าใจหลักดำเนินชีวิตของเฮมมิงเวย์ก่อนเพราะเฮมมิงเวย์ใช้หลักคุณธรรมเป็นเครื่องนำทางในการดำเนินชีวิต คิงที่นักวิจารณ์ชื่อ โคนัลด์สัน ได้เคยกล่าวไว้ว่าชีวิตของเฮมมิงเวย์เองนั้นประกอบด้วยคุณธรรม ความกล้าหาญ ความรับผิดชอบ และความอดทน เฮมมิงเวย์ได้ประยุกต์คุณลักษณะอันดีงามทั้งสามประการนี้ให้เข้ากับความรู้สึกรักคิด และ

การแสดงออกของ เจค บาร์นส์ (ฉันทนา ไชยจิต, 2533 : 118) เห็นได้จากเหตุการณ์ที่เจค กล้ายอมรับถึงความบกพร่องทางเพศของตนต่อหน้ากลุ่มเพื่อน ส่วนคุณธรรมเรื่องความอดทนและความเข้มแข็งเห็นได้จากการแก้ปัญหาของเจคเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเขาและเบรคต์ ถึงแม้เจคจะทรมาณใจที่เบรคต์ไปมีสัมพันธ์กับโคห์นแต่เจคสามารถเก็บอารมณ์และความรู้สึกไม่เอะอะโวยวายให้เกิดปัญหาหนักขึ้นไปอีก ตรงข้ามกันโคห์นและไมค์ นอกจากนี้เจคยังมีคุณธรรมเรื่องความมอดคนเห็นตัวอย่างจากตอนที่เจคเข้าไปในโบสถ์แล้วสวดมนต์ขอพรให้กับเพื่อนๆ ดังนั้นเจคจึงเป็นตัวละครที่เปี่ยมไปด้วยคุณธรรมหลายประการ ซึ่งคุณธรรมเหล่านี้มาจากแนวคิดของเฮมมิงเวย์ที่เชื่อว่ามนุษย์ควรมีคุณธรรมเป็นหลักดำเนินชีวิตเพราะตัวเฮมมิงเวย์เองก็ใช้หลักคุณธรรมดำเนินชีวิต ตัวละครเจคจึงเป็นตัวแทนของมนุษย์ที่ต้องเผชิญกับความยากลำบาก ความรุนแรงและความผิดหวังท่ามกลางโลกที่เต็มไปด้วยความโหดเหี้ยมที่ไม่ได้ต่างไปจากโลกของสงคราม (ฉันทนา ไชยจิต , 2533 : 135) ผู้วิจัยคิดว่าคุณธรรมมีความสำคัญมากถ้ามีชีวิตอยู่ท่ามกลางสังคมที่เลวร้าย เพราะคุณธรรมจะเป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวและเป็นแนวทางป้องกันไม่ให้ชีวิตก้าวผิดพลาด

นอกจากเจคจะมีคุณธรรมคล้ายกับเฮมมิงเวย์ยังชื่นชอบกีฬาประเภทเดียวกัน จากการศึกษาประวัติของเฮมมิงเวย์ทำให้ทราบว่าเฮมมิงเวย์ชอบกีฬาตกปลา และ ผู้่ว่วกระทิง กีฬาทั้งสองประเภทนี้สะท้อนให้เห็นถึงหลักในการดำเนินชีวิตของเฮมมิงเวย์ได้ กล่าวคือ การตกปลาสื่อถึงความอดทน เพราะกว่าจะได้ปลาแต่ละตัวต้องใช้เวลาาน ดังนั้น นักตกปลาจึงต้องเป็นคนใจเย็นและมีความอดทนสูง ส่วนการสู้วัวสื่อถึงความกล้าหาญที่พร้อมเผชิญหน้ากับความตายซึ่งเป็นคุณสมบัติของมาทาดอร์ที่ดี (เอ.อี. ฮอททเนอร์ แพลโคช ฌรงค์ จันท์เพ็ญ , 2539 : 10) จึงกล่าวได้ว่าเฮมมิงเวย์ยึดหลักความกล้าหาญ และความอดทนเป็นหลักในการดำเนินชีวิตซึ่งคุณสมบัตินี้ของเฮมมิงเวย์ปรากฏอยู่ในตัวละครเจคดังที่ได้กล่าวไปแล้ว

2.2.3.3 ตัวละครที่เรียกร้องความยุติธรรมในสังคม

ตัวละครประเภทนี้อยู่ในนวนิยาย *U.S.A.* ของปาสสอสอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะปาสสอสเป็นนักเขียนที่ผูกพันกับเรื่องการเมืองและสังคมของศตวรรษ 20 ที่กำลังดำเนินไปอย่างลับสน ตัวละครที่มีส่วนคล้ายกับชีวิตของปาสสอสในการเรียกร้องความยุติธรรมจากสังคม คือ แมรี่ จากประวัติของปาสสอสเขาเคยเข้าร่วมขบวนการประท้วงเพื่อเรียกร้องความยุติธรรมให้กับแรงงานต่างชาติ 2 คนคือ ซัคโค และแวนเซดตี เพราะปาสสอสเห็นว่าทั้งคู่ไม่ได้รับความยุติธรรมจากสังคมที่กล่าวหาทั้งคู่ว่าฆ่าคนตายทั้งคู่ ที่หลักฐานที่มีอยู่ก็ไม่มีน้ำหนักมากนัก แต่ศาลกลับตัดสินประหารชีวิตคนทั้งคู่ เพราะฟังความคิดเห็นจากคนที่มิหน้ามีตาทางสังคมมากเกินไป เมื่อปาสสอสประท้วง

ไม่สำเร็จ เพราะในที่สุดศาลยังยื่นคำตัดสินประหารชีวิตเหมือนเดิม ปาสตอสผิดหวังมากกับกระบวนการยุติธรรม จึงประกาศว่าเขาต่อไปเมื่ออเมริกาจะมี 2 ชั้น คือชนชั้นแรงงาน และชนชั้นคนรวยที่มีหน้ามีตาทางสังคม (สมร นิติศัพท์ประภาส, 2525: 7) จากเหตุการณ์นี้ทำให้ปาสตอสมีความคิดต่อต้านสังคม รุนแรงขึ้น ความคิดต่อต้านสังคมของปาสตอส และเหตุการณ์ที่ปาสตอสประสบมา เป็นวัตถุดิบสำคัญในการสร้างตัวละคร แมรีใน *U.S.A.* แมรีเป็นตัวละครที่ทุ่มเททำงานให้กับปัญหาของชนชั้นแรงงาน เมื่อเกิดคดี ชัคโค แวนเซตตี ขึ้น เธอเข้าร่วมขบวนการประท้วงแต่ก็ผิดหวังจากคำตัดสินของศาล เธอเสียใจมากและรู้สึกถึงความพ่ายแพ้ต่อสังคม เพราะสังคมไม่ยอมรับฟังเสียงของแรงงาน บรรยากาศการประท้วงจึงเครียด มีฝูงชนจำนวนมากเดินไปที่คุก โดยเฉพาะพวกแรงงาน พวกแรงงานต้องการแสดงพลังให้สังคมเห็นว่าแรงงานควรได้รับการยอมรับจากคนในสังคมมากกว่าที่เป็นอยู่ ถึงแม้เธอจะผิดหวังกับการกระทำของศาล แต่ก็ยังยืนยันที่จะทำงานให้กับพวกแรงงานอยู่ ตัวละครแมรี จึงเป็นตัวแทนของปาสตอสทางด้านความคิดต่อต้านสังคม และเรียกร้องความยุติธรรม

2.2.4 แรงบันดาลใจที่นักเขียนพบเห็นเหตุการณ์และคนในสงครามและสังคม

นอกจากเฮมมิงเวย์ และปาสตอสได้ถ่ายทอดประสบการณ์ของคนไว้ในตัวละครอย่าง เฮอร์ มาร์ติน และ แอนดริว นักเขียนทั้งสองยังได้สร้างตัวละครคนอื่นขึ้นมาซึ่งตัวละครแต่ละตัวนั้นก็ได้รับผลกระทบจากสงคราม แต่อาจไม่เหมือนกับสิ่งที่นักเขียนทั้งสองได้ประสบ ดังนั้น การที่นักเขียนทั้งสองสร้างตัวละครที่แตกต่างออกไปจึงทำให้ผู้อ่านได้มีมุมมองที่กว้างขึ้น และเห็นภาพของสงครามได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

กลุ่มตัวละครจากเรื่อง *A Farewell To Arms*

จากเรื่อง *A Farewell To Arms* เฮมมิงเวย์ได้สร้างตัวละครอย่างปาสินี (Passini) มาเนรา (Manera) กาวาซซี (Gavazzi) กอร์ดินี (Gordini) และบาทหลวง เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลกระทบของสงครามที่มีต่อตัวละครเหล่านี้

ในขณะที่หน่วยของเฮนรี่ซึ่งประกอบด้วย มาเนรา กาวาซซี กอร์ดินี พักจากการปฏิบัติหน้าที่และกำลังจะกินอาหาร ทันใดนั้นก็มียิงปืนใหญ่ และระเบิดดังขึ้นหลายนัด พวกเขาทั้งหมดวิ่งหลบกระสุนไปยังสนามเพลาะอย่างไม่คิดชีวิต เมื่อพวกเขาคิดว่าหาที่ปลอดภัยได้แล้วจึงลงมือกินอาหาร อาหารที่พวกเขากิน เช่น เนยและไวน์ซึ่งมีรสชาติของสนิมเหล็กปนอยู่ด้วย แต่ถึงแม้อาหารการกินจะไม่ได้ดีเท่าไรนัก พวกเขาก็ต้องกินเพื่อประทังชีวิต เพราะในสนามรบไม่มีอาหาร

คี ๆ ให้เลือกกิน ภาพที่กอร์ดินีและเฮนรี่วิ่งหนีระเบิดก่อนที่จะได้กินอาหาร สะท้อนให้เห็นถึงความยากลำบากในการเป็นอยู่ของพวกเขาที่ต้องดิ้นรนดิ้นรนตลอดเวลา

We both went flat and with the flash and bump if the burst and the smell heard the singing off of the fragments and the rattle of falling brick. Gordini got up and ran for the dugout. I was after him ,holding the cheese , its smooth surface covered with brick dust. (Hemingway, 1929 : 53)

ตัวละครที่กล่าวถึงไปนั้นทุกคนได้รับผลกระทบจากสงคราม ปาสตินีต้องตายไปขณะที่กำลังนั่งกินอาหารเพราะถูกระเบิด กาวาซซี มาเนรา และกอร์ดินีได้รับบาดเจ็บจากระเบิดเช่นกัน ส่วนบาทหลวงถึงแม้ไม่ได้เข้าไปสัมผัสกับสงครามโดยตรง แต่สภาพแวดล้อมรอบตัวของเขาก็คือสงคราม ดังนั้นสิ่งที่เขาได้เห็นก็คือความเสียหาย คนเจ็บ คนตาย ภาพเหล่านี้ทำให้เขารู้สึกหดหูใจและอยากให้สงครามจบสิ้นโดยเร็ว ส่วนรินาลดีเพื่อนทหารของเฮนรี่ก็ถูกสงครามทำร้ายจิตใจ และบอกว่าสงครามเป็นสิ่งเลวร้าย แม้แต่หมอที่รักษาอาการบาดเจ็บของเฮนรี่ก็ยังทำใจยอมรับกับสงครามไม่ได้ เพราะเขาต้อง ทนเห็นทหารที่เข้ามารักษาตัวเพราะถูกระเบิด ถูกปืนยิง หรือบางทีก็เห็นคนตายนอน เรียงรายอยู่ตรงหน้า ความรู้สึกหดหูใจ และสงสารต่อชะตาชีวิตของทหารเคราะห์ร้ายเหล่านี้ทำให้จิตใจของหมอไม่สงบ ความเลวร้ายของสงครามคอยรบกวนจิตใจของเขาตลอดเวลาจะเห็นได้ว่าเฮมมิงเวย์ได้สร้างตัวละครให้พบกับความทุกข์ทรมานใจเพราะผลของสงครามตลอดเวลา และตัวละครทุกตัวมีทัศนคติต่อด้านสงครามเพราะทุกคนได้เห็นและตระหนักถึงความโหดร้ายที่แท้จริงของสงคราม ตัวละครที่เฮมมิงเวย์สร้างขึ้นคงมาจากสิ่งที่เขาเห็นในสงครามที่เขาได้เข้าไปมีส่วนร่วม จึงพิสูจน์ให้เห็นได้ว่าสงครามมีอิทธิพลต่อการสร้างตัวละครของเฮมมิงเวย์

ตัวละครฟูเชลตี

ปาสตอสได้นำสิ่งที่ตนเห็นในสงครามมาถ่ายทอดไว้ในตัวละคร เช่น ตัวละครที่ชื่อฟูเชลตี ต้องการเข้ามาหาความก้าวหน้าจากการเป็นทหารทั้งที่ในใจก็เกลียดสงคราม ปาสตอสเห็นว่าตัวละครอย่างฟูเชลตีนี้เป็นตัวแทนของคนส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมสงคราม จากเนื้อเรื่อง *One Man's Initiation-1917* จะเห็นได้ว่า ฟูเชลตีไม่ได้มีส่วนร่วมในการรบหรือแม้แต่จะเห็นสนามรบ อีกทั้งยังไม่มีโอกาสได้แสดงความสามารถเพื่อจะได้เลื่อนขั้นกลับต้องมาทนทำงานที่น่าเบื่อ เช่น ทำความสะอาดโรงฝึก รับผิดชอบรักษาพยาบาล ฟูเชลตีมักจินตนาการว่าตนเองเป็นผู้กล้าหาญในสงครามเหมือน

กับทหารในภาพยนตร์ที่กองทัพฉายให้ดูเพื่อปลุกใจทหารให้อยากทำสงคราม โดยเฉพาะเวลาหลับ ฟุเซลลิมักฝันว่าได้ยินเสียงเพลงปลุกใจซึ่งทำให้เขาอยากเข้าไปร่วมสงคราม และอยากแสดงวีรกรรมที่กล้าหาญ แต่จริงๆ ฟุเซลลิเป็นคนขี้ขลาด (Dos Passos, 1921: 17) การที่ปาสตอสสร้างตัวละครฟุเซลลิขึ้นมาเพื่อเสียดสีคนที่เชื่อในระบบทหารหรือกองทัพว่าจะนำความก้าวหน้ามาให้แต่จริงๆ กองทัพไม่เห็นคุณค่าของคนเหล่านั้น เห็นได้จากชะตาชีวิตในตอนจบของฟุเซลลิที่ไม่ได้เลื่อนเป็นสิบโทถึงแม้ว่าจะได้พยายามทำความดี

ตัวละครคริสฟีลด์

ตัวละครคริสฟีลด์เป็นสัญลักษณ์ของความโกรธ และความแค้นที่ทหารชั้นผู้น้อยมีต่อกองทัพหรือผู้บังคับบัญชา สาเหตุที่คริสฟีลด์โกรธเพราะถูกรังแกและกดขี่จากสิบโทแอนเดอร์สัน คริสฟีลด์จึงได้แต่เก็บกดความแค้นไว้ในใจและทนรับสภาพที่ตกเป็นรองไปตลอด เมื่อไม่มีทางสู้และไม่สามารถทนการกดขี่ได้อีกจึงใช้ความรุนแรงยุติปัญหา เห็นจากเหตุการณ์ที่คริสฟีลด์โกรธ สิบโทแอนเดอร์สันที่คอยหาเรื่องทะเลาะและถ่มน้ำลายใส่กันที่เข่าไม่คิด เมื่อเขาทนไม่ไหวจึงหาทางระบายด้วยการฆ่าสิบโทแอนเดอร์สัน นอกจากนี้คริสฟีลด์ยังเป็นตัวแทนของทหารที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของสงครามจนกลายเป็นคนที่มีอารมณ์รุนแรงและเข้าคิดเข้าแค้น เมื่อใดที่เขาโกรธหรือโมโหจะควบคุมอารมณ์ตัวเองไว้ไม่อยู่ (Robert C. Rosen, 1981: 17)

กลุ่มตัวละครจากเรื่อง *Three Soldiers*

ส่วนตัวละครอื่นที่ปาสตอสเสนอไว้ในนวนิยายก็จะมีทหารหนีทัพหรือต่อต้านสงคราม เช่น แอลที่หนีทัพออกมาอยู่กับคริสฟีลด์จึงต้องหลบซ่อนตัวเพื่อหนีตำรวจ และเฮ็คดี ทหารหนีทัพที่แอนดริวพบบนเรือของครอบครัวที่ช่วยชีวิตเขาไว้หลังจากหนีออกจากสถานกักกัน เฮ็คดีได้บอกกับแอนดริวว่าชีวิตหลังจากออกจากกองทัพโหดร้ายยิ่งกว่าชีวิตที่อยู่ในสงครามเสียอีก คำพูดของเฮ็คดีคงเป็นตัวแทนความรู้สึกของทหารที่หนีทัพได้ดีเพราะต้องคอยหลบซ่อน หนีตำรวจ และไม่มีอนาคตอีกต่อไป สงครามและกองทัพส่งผลกระทบและทำร้ายคนที่เห็นด้วยกับการทำสงคราม ขณะที่ปาสตอสอยู่ในสงครามคงได้เห็นทหารที่หนีทัพหลายคน เพราะขณะนั้นมีทหารจำนวนมากที่ทนไม่ได้กับความป่าเถื่อนของสงครามจึงตัดสินใจหนีออกมา และพวกทหารหนีทัพคิดว่าบางทีการมีชีวิตหลบ ๆ ซ่อน ๆ อาจดีกว่าต้องอยู่กับความเลวร้ายของสงคราม

จะเห็นได้ว่าตัวละครที่ปาสตอสสร้างขึ้นในนวนิยายเรื่อง *Three Soldiers* เป็นตัวละครที่ได้รับผลกระทบจากสงครามทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นตัวละครที่ถูกกดขี่จากผู้บังคับบัญชา ตัวละครหวัง

ความก้าวหน้าจากการเป็นทหารแต่ไม่สมหวัง และตัวละครที่ตัดสินใจหนีออกจากความโหดร้ายของสงคราม ปาสสอสได้เห็นสิ่งที่ทหารคนอื่นต้องประสบกับเหตุการณ์เลวร้ายช่วงที่อยู่ในสงครามจึงนำมาถ่ายทอดไว้ในนวนิยายเรื่องนี้

กลุ่มตัวละครจาก *One Man's Initiation-1917*

ตัวละครจากเรื่อง *One Man's Initiation -1917* มีความรู้สึกต่อต้านสงครามอย่างรุนแรงเพราะเห็นว่าสงครามเป็นเรื่องของผู้มีอำนาจจึงเห็นว่าไม่ยุติธรรมที่พวกเขาต้องมาทำสงครามเพราะต้องเสี่ยงกับความตาย แต่คนที่คอยสั่งการกลับอยู่อย่างสบาย พวกที่มีความคิดรุนแรงจนอยากให้มีการปฏิวัติสังคมนจะเป็นพวกทหารฝรั่งเศส เช่น ลูลี่ ดูบัวร์ แมร์ริเย ทหารกลุ่มนี้มีอิทธิพลต่อความคิดของมาร์ตินมากเพราะเมื่อ มาร์ติน ได้เข้าไปนั่งฟังพวกทหารกลุ่มนี้พูดถึงเรื่องการปฏิวัติ เขาก็เริ่มเห็นด้วยว่าการปฏิวัติจะช่วยให้สังคมนดีขึ้นและเริ่มมีความคิดต่อต้านสงครามมากขึ้นกว่าเดิม ปาสสอสสร้างตัวละครกลุ่มนี้ขึ้นมาเพราะต้องการเสนอแนวคิดเรื่องการปฏิรูปสังคมนและต่อต้านสงครามซึ่งปาสสอสเองรู้สึกเช่นนั้น นอกจากนี้ปาสสอสยังสร้างตัวละครชื่อแรนคอฟซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับมาร์ตินมากเพราะทั้งคู่เข้าสู่สงครามเนื่องจากต้องการอยากรู้ว่าสงครามเป็นเช่นไร แสดงว่าปาสสอสคงได้เห็นทหารที่มีความรู้สึกเหมือนกับเขาคืออยากเห็นสงครามด้วยตนเอง เพราะเป็นครั้งแรกของโลกที่มีสงครามรุนแรงเช่นนี้เกิดขึ้น เช่น ช่วงที่มีการสู้รบและมีระเบิดลงมาใกล้กับบริเวณที่แรนคอฟอยู่ แทนที่เขาจะหลบเข้าที่กำบัง กลับลุกขึ้นมาดูเพราะอยากเห็นสงคราม “I want to see ; damn it...I'm going to stay and see it out Howe. That place meant a hell a lot of me.” (Dos Passos , 1922 : 84) แต่เมื่อ แรนคอฟได้เข้าสัมผัสกับสงครามนานเข้า เขาก็มีทัศนคติต่อต้านสงครามเพราะเห็นว่าสงครามเป็นสิ่งเลวร้าย

การสร้างตัวละครของปาสสอสในนวนิยายเรื่อง *Three Soldiers* และ *One Man's Initiation-1917* ได้รับแรงบันดาลใจมาจากตอนที่เขาเข้าไปร่วมในสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง เมื่อเขาได้เห็นทหารคนอื่นที่ได้รับผลกระทบจากสงคราม เช่น ได้รับบาดเจ็บ หรือถูกกดขี่ หรือมีความคิดต่อต้านสงคราม จึงนำลักษณะเหล่านี้มาถ่ายทอดไว้ในนวนิยาย

ปาสสอสเป็นนักเขียนที่เข้าไปมีส่วนร่วมด้วยสังคมนหลายเรื่อง เพราะเขาเป็นคนที่สนใจปัญหาสังคมน เนื่องจากต้องการเข้าไปแก้ปัญหาสังคมนั้นมาตีแผ่ให้คนในสังคมนเดียวกันกับเขาได้ตระหนักถึงความสำคัญและจะ ได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาเหล่านั้นให้ดีขึ้น

นอกจากนักเขียนจะสร้างตัวละครให้มีส่วนคล้ายกับตนเอง ยังสร้างตัวละครที่มาจาก บุคคลรอบข้างที่คนรู้จัก หรือบุคคลในสังคมเพราะนอกจากผู้อ่านจะได้เห็นตัวตนของนักเขียนแล้ว ยังจะได้เห็นสิ่งที่อยู่รอบข้างซึ่งอาจจะเหมือนหรือแตกต่างจากนักเขียน ทั้งนี้เพื่อที่จะทำให้นวนิยาย มีความหลากหลายมากขึ้น

กลุ่มตัวละครจากเรื่อง *The Sun Also Rises*

เฮมมิงเวย์นำลักษณะและบุคลิกภาพของคนรอบข้างที่คนรู้จักมาสร้างตัวละครในเรื่อง *The Sun Also Rises* เช่น โคอห์น มีพฤติกรรมเจ้าชู้คล้ายกับ แฮโรลด์ เลิบ แบริดด์มีพฤติกรรม เจ้าชู้เหมือนกับ คุณหญิงคัพพี ทวิสเดน ไมค์ มีลักษณะคล้ายกับ แพท สวาซีซ ซึ่งเป็นคนสนิทของ เฮมมิงเวย์ ส่วนบิลล์เพื่อนสนิทของเจคซึ่งเป็นคนเดิมก็มีอิทธิพลมาจากลักษณะของบิลล์ สมิธ (เอ.อี. สอททเนอร์ แพลโคช ฌรงค์ จันทรเพ็ญ, 2539: 54-55) บุคคลรอบข้างที่เฮมมิงเวย์รู้จักย่อมเป็น คนในยุคหลังสงครามเช่นเดียวกับเฮมมิงเวย์ ดังนั้นวิถีการใช้ชีวิตส่วนหนึ่งของบุคคลเหล่านี้ อาจ เป็นที่ไม่พอใจของเฮมมิงเวย์ เช่น การใช้ชีวิตหมดไปกับเหล้า เท่ชเวคร์ เจ้าชู้ ซึ่งเข้ากับค่านิยม สังคมยุคหลังสงคราม เฮมมิงเวย์จึงนำลักษณะที่เห็นว่าไม่ดีของคนรอบข้างมาถ่ายทอดไว้ใน ตัวละครแต่ละตัวที่ตนกำหนดขึ้นเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะและค่านิยมการใช้ชีวิตของคนยุคหลัง สงครามว่าเป็นเช่นไร

การสร้างตัวละครที่ได้รับอิทธิพลจากสังคมปรากฏชัดมากในเรื่อง *U.S.A.* ของปาสสอส เพราะตัวละครแต่ละตัวที่ปาสสอสสร้างขึ้นจัดได้ว่าเป็นตัวแทนของคนในสังคม

ตัวละคร เบน แมค แมรี และบาร์โลว์

กลุ่มที่เป็นตัวแทนของชนชั้นแรงงาน จากเรื่อง *U.S.A.* คือ เบน แมค แมรี และบาร์โลว์ ตัวละครทั้งหมดนี้มีความคิดเหมือนกันว่าชนชั้นแรงงานถูกเอาเปรียบจากพวกนายทุนจึงต้องการ เรียกร้องความยุติธรรม การที่ปาสสอสสร้างตัวละครเหล่านี้ขึ้นมาเนื่องจากตระหนักว่าปัญหาแรงงานเป็นปัญหาใหญ่ของสังคม ทุกคนควรหันมาเอาใจใส่และช่วยกันแก้ไข ตัวละครเหล่านี้จึงเป็น ตัวแทนของพวกแรงงานที่ลุกขึ้นมาหาความเป็นธรรมให้ตัวเอง เช่น จัดการประท้วงพวกนายจ้าง ที่เอาเปรียบเรื่องค่าแรง ชั่วโมงการทำงานและความเป็นอยู่ เช่น เหตุการณ์ที่ บราม ตัวละครในเรื่อง *U.S.A.* ซึ่งเป็นเพื่อนของเบนทำงานในโรงงานและถูกเครื่องจักรตัดนิ้วขาด จึงไปเรียกร้องค่า ชดใช้จากนายจ้าง แต่กลับได้รับการปฏิเสธเพราะนายจ้างอ้างว่าในสัญญาจ้างงานไม่ได้ระบุว่าถ้า เกิดอุบัติเหตุขึ้นจะต้องชดใช้ค่าเสียหาย ทั้งเบนและบรามจึงคิดว่าตนเองถูกเอาเปรียบแต่ไม่สามารถ

ทำอะไร ได้จึงคิดว่าพวกแรงงานน่าจะมีหนายมาคอยดูแลและช่วยเหลือเมื่อถูกนายจ้างเอาเปรียบ หรือเหตุการณ์ที่แถมจากเรื่อง U.S.A ถูกโกงค่าแรงเพราะเมื่อแมคขายหนังสือได้แค่นายจ้างกลับหนีไปไม่จ่ายค่าแรงให้ แมคจึงกลายเป็นคนร่ำร้อนอยู่พักหนึ่งเพราะไม่มีเงินจะซื้ออาหารหรือหาที่อยู่จึงต้องอาศัยนอนตามสถานีรถไฟ

การสร้างตัวละครของปาสตอสยังนำมาจากชีวิตจริงบางส่วนของคนในสังคมขณะนั้น เช่น เบน ผู้นำแรงงานการประท้วง เป็นตัวแทนของวิลเลียม เฮวู้ด เห็นได้จากการที่เบนเป็นแกนนำของกลุ่ม IWW (Andrew Hook, 1974: 88) (the left – wing Industrial Workers of the World) มีหน้าที่จัดการประท้วงตามโรงงานต่างๆ ที่เห็นว่าพวกแรงงานถูกเอาเปรียบและจัดประชุมเพื่อกล่าวปราศรัยถึงหลักการการทำงานของกลุ่ม ต้องเดินทางไปยังประเทศต่างๆ ที่มีการประท้วง เพราะกลุ่ม IWW เป็นกลุ่มแรงงานของโลกสามารถเดินทางไปชุมนุมหรือประท้วงต่างประเทศได้ ลักษณะการทำงานของเบนเหมือนกับวิลเลียมซึ่งเป็นแกนนำของกลุ่ม IWW วิลเลียมมีบทบาทสำคัญในการต่อต้านพวกนายจ้างที่เอาเปรียบ ชนชั้นแรงงาน และเป็นแกนนำในการประท้วงหลายครั้ง เมื่อเกิดสงครามวิลเลียมแสดงความคิดเห็นต่อต้านเพราะเห็นว่าสงครามที่เกิดขึ้นเป็นสงครามที่ส่งผลต่อพวกนายทุนเท่านั้น เพราะนายทุนโดยเฉพาะพวกค้าอาวุธจะเป็นฝ่ายได้ประโยชน์จากสงครามครั้งนี้ แต่พวกชนชั้นแรงงานกลับเป็นฝ่ายถูกส่งไปสงครามเหมือนส่งไปตาย ในปี 1918 วิลเลียมถูกตัดสินจำคุก 10 ปี ในข้อหาต่อต้านสงครามแต่ติดได้เพียง 2 ปี ก็ได้รับอภัยโทษ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับวิลเลียมเกิดขึ้นกับเบนเพราะในตอนจบเบนถูกศาลตัดสินจำคุก 10 ปี เพราะกล่าวปราศรัยต่อต้านสงคราม

ตัวละครเจ. คับบลิว

ตัวละคร เจ. คับบลิว. จากเรื่อง U.S.A. เป็นตัวแทนของพวกที่ได้ประโยชน์จากสงคราม เห็นได้จากการที่บริษัทของ เจ. คับบลิว. ได้ทำโฆษณาชวนเชื่อและสร้างข่าวลือให้กับประเทศในช่วงสงครามว่า ทหารเยอรมันโหดร้าย จุดประสงค์การสร้างข่าวลือต้องการให้คนอเมริกันพร้อมใจกันต่อต้านเยอรมันและคนอเมริกันที่รักชาติควรเข้าไปเป็นทหาร ส่วนผู้หญิงก็ช่วยชาติได้โดยสมัครเป็นพยาบาลแสดงว่า เจ. คับบลิว. ย่อมเห็นด้วยกับสงครามและต้องการให้ประธานาธิบดีวิลสันนำอเมริกาเข้าสู่สงคราม เจ. คับบลิว. ได้รับค่าตอบแทนจากการทำงานให้กับหน่วยสร้างข่าวลือเป็นเงินมากพอควร เหตุการณ์ที่ เจ. คับบลิว. เข้าไปร่วมงานเลี้ยงหลังจากที่ประธานาธิบดีวิลสันประกาศใช้สนธิสัญญา 14 ข้อ แสดงให้เห็นว่า เจ. คับบลิว. ได้รับการยอมรับและเป็นที่ยอมรับของคนมีอำนาจในประเทศ และบรรยากาศในงานเลี้ยงเต็มไปด้วยพวกพ่อค้าและพวกที่ได้รับความประโยชน์จากสงคราม

ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าพวกนายทุนและพวกพ่อค้าเหล่านี้หารายได้จากสงคราม เช่น การขายอาวุธ และออกเงินกู้ให้กับฝ่ายสัมพันธมิตร ดังนั้นพวกคนรวยและคนมีอำนาจจึงใช้สงครามเป็นตัวสร้างผลประโยชน์ให้ตนเอง

กลุ่มตัวละครที่พยายามทำตามค่านิยมของสังคม

กลุ่มตัวละครที่พยายามทำตามค่านิยมของสังคม เช่น มาร์โกพยายามยกระดับฐานะความเป็นอยู่ให้ขึ้นมาเท่าเทียมคนอื่นในสังคม ใช้ชีวิตหรูหรา ฟุ่มเฟือย ให้ความสำคัญกับเงิน ปรากฏให้เห็นมากที่สุดไปในนวนิยายเรื่อง *U.S.A.* เหตุที่ปาสตอสสร้างตัวละครกลุ่มนี้ขึ้นมาเพราะเขาเห็นคนในสังคมส่วนใหญ่ของอเมริกาเป็นเช่นนั้น สังคมที่ปาสตอสอยู่เป็นสังคมที่มีระบบเศรษฐกิจแบบเสรี และให้ความสำคัญกับเงินเป็นใหญ่มากกว่าสิ่งใด ผู้คนต่างพยายามแสวงหาเงิน เช่น ตัวละครมาร์โก ที่หวังความร่ำรวยจากการเข้ามาเป็นนักแสดง เมื่อร่ำรวยแล้วก็ใช้ชีวิตหรูหราในสังคมระดับสูง หรือคิดที่หันมาทำธุรกิจกับ เจ.ดับบลิว. จนร่ำรวย หรือชาร์ลีย์ที่ไปลงทุนทำบริษัทขายเครื่องบิน สามารถยกระดับฐานะจากความยากจนมาสู่ความร่ำรวยได้โดยใช้เวลาไม่นาน เพราะการบินกำลังได้รับความนิยมจากชนชั้นสูงและนักธุรกิจเพราะเป็นสิ่งที่แสดงถึงฐานะและความมีหน้ามีตาทางสังคม นอกจากนี้ยังเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับพวกนักธุรกิจได้อีกด้วย ถึงแม้ว่าเครื่องบินจะมีราคาสูงแต่ก็มีคนนิยมและซื้อไปใช้กันมาก

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าการสร้างตัวละครของนักเขียนทั้งสองเป็นการจำลองสิ่งที่นักเขียนได้เห็นจากสังคม เช่น การใช้ชีวิตที่หมดไปกับเหล่า การเที่ยวสวนกุศานอนอย่างตัวละครในเรื่อง *The Sun Also Rises* หรือการที่ตัวละครพยายามแสวงหาเงินและวัตถุ เพื่อยกระดับฐานะความเป็นอยู่และความมีหน้ามีตาทางสังคมที่ปรากฏให้เห็นไปในนวนิยายเรื่อง *U.S.A.* ลักษณะของตัวละครที่นักเขียนจำลองออกมามักเป็นตัวละครที่แสดงให้เห็นถึงปัญหาของสังคมในขณะนั้น นักเขียนทั้งสองต้องการชี้ให้เห็นในสังคมเห็นว่าขณะนี้สังคมกำลังมีปัญหา แต่จุดประสงค์ที่นักเขียนแสดงถึงปัญหานั้นแตกต่างกัน กล่าวคือ เสมมิงเวย์ต้องการให้คนในสังคมมีหลักในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องเหมือนตัวละครเอกที่มีความกล้าหาญ ความอดทน และไม่ยอมแพ้เมื่อเจอกับปัญหาหรืออุปสรรค นอกจากนี้ เสมมิงเวย์ยังแนะนำว่าควรอยู่อย่างมีความหวังว่ามากกว่าจะอยู่อย่างคนที่ยอมแพ้ ส่วนปาสตอสเสนอปัญหาสังคมขึ้นมาเพราะมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ ต้องการให้เห็นว่าการใช้ชีวิตของคนในสังคมที่ให้ความสำคัญกับเงิน และวัตถุมากกว่าจิตใจเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง และชนชั้นแรงงานกำลังถูกเอาเปรียบจากพวกคนรวย ซึ่งปัญหาทั้งสองส่วนนี้เกิดจากระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมทั้งสิ้น (Andrew Hook, 1974: 88)

การสร้างนวนิยายสงครามของนักเขียนได้รับอิทธิพลจากสองส่วน คืออิทธิพลจากสงคราม และอิทธิพลจากสังคม ทั้งสงครามและสังคมเข้ามามีอิทธิพลต่อการสร้างนวนิยายของนักเขียนด้านโครงเรื่อง กล่าวคือ โครงเรื่องนวนิยายของนักเขียนมักมีส่วนสัมพันธ์กับชีวิตของตนเอง เช่นสัมพันธ์กับเหตุการณ์ที่ตนเองเข้าร่วมสงคราม หรือสัมพันธ์กับเหตุการณ์ที่ตนเองเข้าไปมีบทบาทในสังคม อิทธิพลด้านตัวละครนักเขียนมักสร้างตัวละครให้เป็นตัวแทนของตัวเองเพราะต้องการถ่ายทอดสิ่งที่ตนเห็นและความคิดให้ผู้อ่านทราบ นอกจากนี้ยังสร้างตัวละครขึ้นมาจากสิ่งที่ตนเห็นในสงคราม ส่วนการสร้างฉากของนักเขียนเน้นไปทางด้านฉากสงครามที่ตนเองเข้าไปอยู่ อิทธิพลของสงครามด้านแนวคิด นักเขียนมักแสดงทัศนะของคนที่มีต่อสงคราม เช่น เฮมมิงเวย์เห็นว่าสงครามคือความสูญเสียและผู้นำประเทศหลอกให้เข้าสงคราม ส่วนปาสตอสเห็นว่าสงครามคือความสูญเสีย และสงครามลดคุณค่าของมนุษย์เพราะสงครามทำให้มนุษย์รู้สึกว่าเป็นทาสของสงคราม นอกจากสงครามยังมีอิทธิพลต่อแนวคิดของนักเขียน เฮมมิงเวย์เห็นว่าคนในสังคมยุคหลังสงครามมีชีวิตที่น่าสงสาร เพราะคนยุคนี้ขาดที่ยึดเหนี่ยวจิตใจจึงต้องแสวงหาที่ยึดเหนี่ยวใหม่มาทดแทน เมื่อหาไม่พบคนในยุคนี้จึงท้อแท้และหมดหวัง เฮมมิงเวย์ต้องการให้คนมีความหวังเพื่อใช้ความหวังเป็นกำลังใจในการดำเนินชีวิต ส่วนปาสตอสมองว่าสังคมหลังสงครามมีปัญหาเรื่องระบบทุนนิยม และปัญหาเรื่องชนชั้น ทุกคนในสังคมควรหันมาใส่ใจและช่วยกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะพวกคนรวยควรสนใจและเข้าใจพวกคนจนให้มากกว่านี้อ่ากค้คนจนเพราะคนจนเป็นฝ่ายเสียเปรียบเสมอ เนื่องจากคนจนไม่มีการศึกษา และไม่มีเงินจึงไม่มีปากมีเสียงในสังคมและไม่มีสิทธิเท่าเทียมกับคนรวย ดังนั้นคนรวยควรเห็นใจและเข้าใจคนจนเพื่อสังคมจะได้นำอยู่